

Ging F-raad boekje te buiten door herkansing toe te staan?

Slecht gemaakte toets veroorzaakt rel bij juristen

Bij de rechtenfaculteit is een rel met principiële kanten ontvlamd naar aanleiding van een zeer slecht gemaakte eerstejaars blokttoets. De faculteitsraad had begin mei besloten om de studenten (van wie 86% gezakt was) een extra herkansing te geven. Volgens anderen in de faculteit is de raad daarmee echter zijn boekje te buiten gegaan en was alleen de examencommissie bevoegd tot het nemen van een dergelijke maatregel. Afgelopen woensdag kondigde daarom een hoogleraar aan om de zaak juridisch aan te vechten bij alle instanties die zich daarvoor lenen. Volgens hem ging het hier om een politieke beslissing die is ingegeven door de overweging dat de rendementcijfers van de propedeuse niet te zeer mogen zakken. De naam van de juridische opleiding in Maastricht is volgens hem in het geding.

Met deze affaire hangt het bestuur van de rechtenfaculteit opnieuw een beroepszaak boven het hoofd. Onlangs nog vroeg de studentengroepering NSEM bij het college van bestuur om vernietiging van het besluit om de voortgangstoets af te schaffen. Die zaak is nog in behandeling. De hoogleraar staats- en administratiefrecht prof. mr. A. Tak heeft nu tijdens het sprekerskwartier van de faculteitsraadvergadering van woensdag 5 juni aangekondigd het "verderfelijke" besluit tot de extra herkansing (voor het blok 1.3, 'rechtshandeling') aan te zullen vechten. Hij zal dat doen bij die instanties waar dat dienstig is: het college van bestuur, het college van beroep voor de examens, desnoods de ambtenarenrechter of de gewone rechter, de president in kort geding.

Tak bestookte de raad met zwaar geschut. In een lang betoog beschuldigde hij de raadsleden ervan half slapend en met de kleinst mogelijke meerderheid een ondeugdelijk besluit genomen te hebben, dat door de studentenfractie van Rechtstreeks als verkiezingsstunt was ingebracht. Dit in het kader van de lopende raadsverkiezingen. Omdat de kwestie inmiddels door de examencommissie aan een onderzoek was onderworpen waarvan de rapportage niet werd afgewacht, was hier volgens Tak sprake van een overval, een coup. Naar zijn oordeel is bovendien de raad slechts bevoegd tot het geven van algemene regels rond examens; alle andere zaken die de resultaten van de examens betreffen behoren tot de exclusieve competentie van de examinatoren, al dan niet verenigd in de examencommissie. Raad en bestuur zijn in dit soort aangelegenheden immers niet belangeloos, benadrukte Tak. Het bestuur spint financieel garen bij hoge rendementen, studenten hebben een direct privébelang bij toetsuitslagen. Tak beschuldigde de studenten er daarom van dat zij met "minimalistische kennis" een meertertitel willen opeisen. Dat, gecombineerd met de "ongelooflijke" rendementen, zou de slechte pers van de Maastrichtse juridische opleiding naar aanleiding van het recente visitatierapport wel eens kunnen bevestigen, waarschuwde hij.

Prof. Tak was niet de enige die zich tegen het raadsbesluit te weer stelde. Twee andere stafleden verklaarden ter plekke geen verantwoordelijkheid te willen nemen voor de inhoud van de extra toets. Ook het dagelijks bestuur van de examencommissie is

ontstemd, grotendeels met dezelfde argumenten als die van Tak. Volgens voorzitter prof. Rijken was de raad niet bevoegd tot het nemen van een dergelijk besluit, had sowieso het advies van zijn commissie afgewacht moeten worden, en zal het besluit slecht gemotiveerde studenten alleen maar in hun houding sterken. Mocht de F-raad in de toekomst nog eens een dergelijk besluit nemen, dreigt Rijken, dan zal de commissie dat niet uitvoeren en het desnoods via een gerechtelijke procedure blokkeren. Toch is het DB van de examencommissie in het onderhavige geval door de bocht gegaan; de extra herkansing mag er komen. Voornaamste motief daarvoor betreft het vertrouwen dat bij studenten is gewekt dat er inderdaad een extra toets buiten de reguliere herkansing van augustus zou komen. Dat vertrouwen mag niet beschaamd worden, ook al was het orgaan dat die verwachting geschapen heeft in feite onbevoegd. Verder leek het Rijken schadelijk voor de faculteit als de buitenwacht lucht zou krijgen van de principiële onenigheid tussen twee be-

langrijke facultaire organen.

Het faculteitsbestuur is het niet eens met Rijken en Tak dat de F-raad alleen algemene regels betreffende examens mag stellen. Ook in incidentele gevallen kan men over herkansingen beslissen, schreef het bestuur vorige week aan de raad. De studenten van de vereniging Rechtstreeks tenslotte zijn van plan om van prof. Tak excuses te eisen. Hun actie om de "excessief slechte uitslag" van de toets via een extra herkansing gecorrigeerd te krijgen had niets met een verkiezingsstunt te maken, betoogt raadslid Jean Dohmen. Hij en het andere raadslid van Rechtstreeks verlieten de vergadering tijdens het relaas van Tak omdat deze beledigingen aan hun adres debiteerde, verklaart hij. Daarmee doelt Dohmen vooral op de passages waarin Tak beweerde dat de zetels die de vereniging met deze 'stunt' wellicht gewonnen heeft, op onbehoorlijke wijze verkregen zijn.

Wammes Bos

Werkloosheid onder academici daalt weer

Het aantal werkloze academici daalt. De zogenoemde 'dubbele uitstroom' van oude stijl- en nieuwe stijl-studenten is afgelopen. In augustus 1990 was het werkloosheidscijfer duidelijk lager dan in augustus 1989. In februari van dit jaar stonden 44.215 hbo-ers en 21.941 academici bij de arbeidsbureau's ingeschreven, waaronder respectievelijk 23.508 en 8.661 vrouwen. Dat blijkt uit een rapport van de 'Directie Toekomstverkenningen' van het ministerie van Onderwijs. De gegevens voor dit rapport zijn afkomstig van de arbeidsbureau's en vormen dus niet de officiële cijfers. De werkloosheid onder hoger opgeleiden daalt niet alleen in het algemeen, maar ook voor elke sector afzonderlijk. Tussen november 1988 en februari 1991 is er voor elke studierichting een duidelijke daling te zien. De hoogste aantallen werklozen waren in februari te vinden bij Geschiedenis (1038) Biologie (927), Geneeskunde (1201), economie (1001), Rechten (2041), Psychologie (1754), pedagogiek (1247) en Landbouw (819). De geconstateerde daling ligt vooral aan de

pas afgestudeerden, want het percentage langdurig werklozen stijgt flink. Zo steeg het percentage werkloze historici dat langer dan twee jaar staat ingeschreven tussen november en februari van 29.3 naar 36.4 procent. Een overzicht van de jaren 1985 tot 1990 laat zien, dat de grootste werkloosheid, die in november '88 als gevolg van de 'dubbele uitstroom' inzette, nu voorbij lijkt. De werkloosheid onder academici (gemiddeld zes procent) is iets groter dan die onder hbo-afgestudeerden (gemiddeld vijf procent), maar de hoger opgeleiden steken allang niet meer gunstig af tegen het algemene werkloosheidscijfer van zeven procent. De werkloosheid onder hoog opgeleide vrouwen (negen procent) is overigens veel hoger dan die onder hoog opgeleide mannen (vier procent). Het rapport constateert verder, dat het tekort aan hoger technisch opgeleiden de komende jaren zeker zal toenemen. Dat komt onder andere, omdat het aantal meisjes dat kiest voor een technische opleiding nog altijd veel te laag is.

HOP/Margriet van Lith

Inhoud

PAGINA 3

Ongebruikte vetpot

Het geld is eigenlijk bedoeld voor slachtoffers van de harmonisatiewet. Maar die zijn er nog maar heel weinig in Maastricht. Degene die voor een financiële bijdrage in aanmerking komen, tonen in meer dan de helft van de gevallen geen belangstelling. Gevolg is dat het auditorenfonds bulkt van het geld en de commissie zich dood verveelt. Volgend jaar komt er hoogstwaarschijnlijk wat meer leven in de brouwerij en kan er meer geld worden uitgegeven. Dan loopt namelijk de overgangsregeling van de Harmonisatiewet van 1988 ten einde.

PAGINA 5

Negatieve bijsmaak

Carrière is geen vies woord. Ook niet voor studenten. De maatschappelijke loopbaan lijkt voor de meesten nog ver weg, maar niets is minder waar. Je kunt niet vroeg genoeg beginnen met de voorbereidingen voor je toekomstige loopbaan, was de boodschap vorige week woensdag tijdens de themadag carrièreplanning. Een dag vol lezingen, workshops en wijze raad, maar uiteindelijk toch wat oppervlakkig.

PAGINA 8

Lustrumfeest

Inmiddels is het feest ter ere van de vijftiende verjaardag van de universiteit in volle gang. De oud-studenten hebben hun vertrouwde RL weer eens bezocht en herinneringen opgehaald tijdens de alumnidag. Zittend in een mooi gevormde maar rudimentair (of eigenlijk niet-)afgewerkte collegezaal kon men genieten van de Limbo Rock in diavorm en het duo Greep en Geers.

PAGINA 9

Van Boven boven!

Professor Theo van Boven wordt nog steeds achtervolgd door zijn verleden als directeur van de afdeling mensenrechten van Verenigde Naties. De manier waarop hij negen jaar geleden aan de kant werd gezet, is volgens velen een pure schending van de mensenrechten. De Britse journalist Iain Guest heeft in zijn boek over 'de vuile oorlog' in Argentinië nog eens uit de doeken gedaan hoe Van Boven destijds een hak gezet werd door Argentijnse en Amerikaanse diplomaten. De Nederlandse vertaling van het boek werd Van Boven maandag aangeboden om zijn derde eredoctoraat te vieren.

PAGINA 16

Arthur Rimbaud

Iedereen kent uit de middelbare schooltijd nog die ene jongen of meisje die zo 'existentialistisch' deed. Ach, het ging meestal wel over. Een echte gekwilde ziel, die niet in de middelmaat paste, is Arthur Rimbaud. Om in zijn voetsporen te treden (letterlijk, wel te verstaan) is een autorit van iets meer dan een uur al voldoende. Bericht uit Maastricht uit Charleville-Mézières.

Schadevergoeding van f 60.000 toegewezen

Universiteit krijgt gelijk in boekhandelskwestie

De universiteit heeft recht op een schadevergoeding van zestigduizend gulden van de voormalige Wetenschappelijke Boekhandel Limburg (WBL). Aldus luidt de uitslag van de arbitrage die door de universiteit was ingeroepen in een conflict met WBL. De claim van de RL was gebaseerd op de afspraak dat de kopers van de WBL de op te richten Academische Boekhandel Maastricht geen concurrentie zouden aandoen. Deze afspraak zou geschonden zijn. De RL heeft belangen in deze academische boekhandel.

De uitspraak is een uitvloeisel van de affaire die als de 'boekhandelskwestie' de geschiedenis is ingegaan. Zij dateert van 1989, toen de RL pogingen in het werk stelde in Maastricht een academische boekhandel te vestigen in samenwerking met die boekhandels die eveneens wetenschappelijke titels verkochten. Die opzet mislukte, zodat de RL uiteindelijk alleen met Leiter-Nypels in zee moest gaan. Uit die verbintenis is de Academische Boekhandel Maastricht (ABM) ontstaan. Pogingen om toekomstige concurrentie van de Servaasboekhandel (de meer courante benaming van de WBL) uit te sluiten leidden tot een overeenkomst met de toenmalige eigenaar van Servaas, Vierkant Boek BV. Deze verkocht circa 5500 wetenschappelijke boeken aan de RL, en deed tegelijkertijd de belofte dat hij, noch een nieuwe eigenaar in de toekomst op dit terrein zou gaan opereren. Daarmee hoopte de RL de toch al kleine markt voor

de ABM enigszins af te kunnen scherm. Voor het gehele pakket betaalde de RL f 103.000. De boeken zelf waren door deskundigen van de universiteitsbibliotheek geschat op een waarde van hooguit f 85.000.

Na de opheffing en liquidatie van Servaas/WBL trok in januari 1990 boekhandel Arcadia in hetzelfde pand aan het Vrijthof, deels met hetzelfde personeel. De nieuwe eigenaren, de familie Datema, verklaarde prompt niets te weten van een concurrentiebeding en zich dus volledig vrij te voelen om wetenschappelijke titels in hun zaak te verkopen. Het arbitragevonnis dat afgelopen 30 mei door de advocaat mr. J.L.H.M. Adelmeijer is gewezen geeft de Datema's gelijk: de vorige eigenaar had inderdaad verzuimd het concurrentiebeding door te geven.

Daarmee heeft de universiteit echter wel schade geleden. Volgens de uitspraak niet zoveel als de claim van de RL ten bedrage

van bijna anderhalve ton, maar toch altijd nog 45.000 gulden. Dat bedrag heeft de arbiter vermeerderd met de kosten voor de arbitrage en de advocaat, zodat de RL nu 60.000 gulden van de tegenpartij te verwachten heeft.

Onwelkom zal dit bedrag niet zijn. De destijds samen met het concurrentiebeding voor een ruime ton aangekochte boeken heeft men tot op heden aan de straatstenen niet kwijt gekund. De universiteitsbibliotheek was slechts bereid om een fractie ervan over te nemen, ongeveer vijfhonderd boeken van de in totaal 5500. Daarvoor werd f 9500 betaald. De resterende voorraad van vijfduizend boeken ligt sindsdien in magazijnen.

Noch het reductieburo, noch de ABM waren bereid de boeken over te nemen om ze door te verkopen.

Wammes Bos

Commissie krijgt nauwelijks aanvragen

Auditorenfonds is ongebruikte vetpot

Het zogeheten auditorenfonds zit zeer goed bij kas. Dit jaar was er geld voor zeker tweehonderd studenten. Zoveel auditoren telt de RL bij lange na niet, maar zelfs van de zesendertig Maastrichtse auditoren meldde zich nog niet de helft voor een financiële bijdrage. Het komende academisch jaar kan de toeloop groter worden nu de overgangsregeling van de Harmonisatiewet van 1988 ten einde is.

Slechts zestien van de zesendertig auditoren klopten bij de Commissie Auditoren Ondersteuning aan voor een financiële bijdrage, zo blijkt uit het jaarverslag van die commissie. Waarom er maar zo weinig aanvragen waren weet Jos van der Schaft, hoofd van de dienst Studentenzaken en voorzitter van de commissie, niet. Het zou aan de voorlichting kunnen liggen, oppert hij. Die zal het komend jaar in ieder geval beter zijn.

De kas van de commissie, waarin ieder jaar drie ton door het ministerie van onderwijs en wetenschappen wordt gestort, is op het moment rijkelijk gevuld. Sinds de oprichting van het fonds, twee jaar geleden, groeide het saldo tot ruim 800.000 gulden. Daarvan werd dit jaar ongeveer 50.000 gulden uitgekeerd. Aan giften werd ruim 30.000 gulden gespendeerd, aan leningen de rest. Daarnaast ging 50.000 gulden naar de Financieel Economische Dienst (FED) als vergoeding voor het beheer van het fonds. De Maastrichtse universiteit is niet de enige met een goed gevuld auditorenfonds. Ook andere universiteiten hebben een positief saldo. Bij de Rijksuniversiteit Utrecht bijvoorbeeld wordt er relatief meer uitgekeerd dan in Maastricht, maar niettemin is ook hier geld overgehouden, laat een woordvoerder weten. De RUU verwacht dat de komende jaren het saldo echter op nul uit zal komen. Dat geldt ook

voor Maastricht, meent Van der Schaft. Vanaf september is de overgangsregeling van de Harmonisatiewet 1988 namelijk niet meer van kracht, waardoor slachtoffers van deze wet voor verdere financiering van hun studie op het auditorenfonds zijn aangewezen. De wet uit 1988 bepaalt dat de totale studieduur in het hoger onderwijs niet langer dan zes jaar mag zijn. Daarna vervalt het recht op studiefinanciering. Studenten die daarmee geen rekening hadden gehouden kwamen in de problemen. Zij protesteerden, en brachten de zaak met succes voor de rechter. Het zogeheten Wijholt-vonnis bepaalde daarop dat voor studenten die vóór het academisch jaar 1988/1989 waren begonnen met hun studie, overgangsregelingen zouden gelden. Die regelingen lopen dit jaar af. Hoe groot de groep van slachtoffers van de wet zal zijn weet Van der Schaft nog niet. Afgelopen maand heeft elke aan de RL studerende student een herinschrijvingsformulier ontvangen. Daarop moet onder andere ingevuld worden hoe lang men inmiddels in het hoger onderwijs studeert. Op basis daarvan kan geschat worden hoeveel auditoren zich zullen inschrijven.

Behalve de slachtoffers van de Harmonisatiewet komen ook studenten die lang ziek zijn of studievertraging oplopen door sterfgevallen in de familie, in aanmerking

voor een bijdrage uit het fonds. Beide groepen komen in aanmerking voor een gift en/of lening. Anderen kunnen minimaal rekenen op een lening. De commissie die het oordeel velt bestaat uit vertegenwoordigers van alle faculteiten en twee student-adviseurs.

De hoogte van de auditorenbijdragen is gebaseerd op de hoogte van de studiefinanciering. Normaliter is de bijdrage gelijk aan de laatstgenoten studiebeurs. De OV-studentenkaart gooit echter roet in het eten. Auditoren hebben daar geen recht op. De kaart is echter wel verrekend in de studiebeurs. Om dit te compenseren wordt de auditorenbijdrage in de toekomst waarschijnlijk iets verhoogd, verwacht Van der Schaft.

De procedure voor het toekennen van gelden aan auditoren is volgens de commissievoorzitter na twee jaar aan vernieuwing toe. Nu moet elke aanvraag voor een gift door het college van bestuur worden goedgekeurd. De commissie zou die taak in de toekomst graag overnemen. Want dat is efficiënter en sneller, zeker als het aantal auditoren gaat toenemen. De huidige wachttijd van hooguit drie weken zou dan gehandhaafd kunnen blijven.

Fred Akkerma

Schaap in wolfskleren

Voor straf moest ik, de dissident, een week naar Ibiza, het sex-eiland. Mijn deportatie vanuit de Gulag Archipel verliep voorspoedig. Naast de verplichte bezinningslektuur, Bruno's Bijbel, kon ik nog een halve meter boeken meesmokkelen. Ook mijn piepkleine Atari torste ik heimelijk met me mee, om onverhoeds oprispende, schone gedachten vast te kunnen leggen. Want schoonheid, knappe lezer, daar draait alles om.

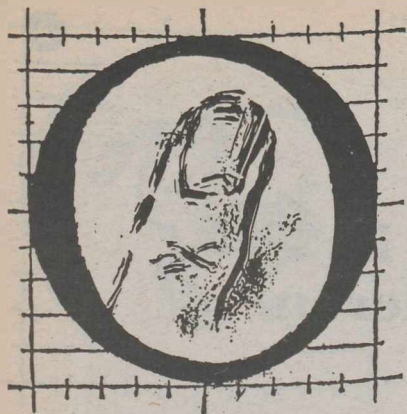
Ibiza moet vroeger een uitzonderlijk mooi eiland geweest zijn. Een permanent kietelende extase: betoverende flora, gastvrij overhangende palmen, sidderend zand onder een gloeiend hete zon en een nèt niet te puntige rotsparij. Nu, na de metamorfose van het zwoele Bounty paradijs in een kil betegelde badplaats voor aanbidders van de zon, is haar schoonheid gesluiert in een wijd gewaad van hotels en appartementen. Maar ook de schoonheid die daarin schuilt, met haar betoverende ogen, gastvrij overhangende borsten, sidderend hart in een gloeiend heet lijf en de nèt niet te puntige bottenpartij, doet mannen huiveren. Over damesschoon en herenlust schreef de Amerikaanse Naomi Wolf onlangs een bijna drie centimeter dik boek. Wolf vertegenwoordigt, naar eigen zeggen, de derde feministisch golf en predikt, hoe kan het ook anders, dat alle uiterlijke praal politiek is. Werk, cultuur, religie, seks, honger, geweld, kortom ALLES zou doortrokken zijn van de schoonheidsmythe, die inhoudt dat de ideale dame (een spetter) door heren bedacht werd om ons er op alle fronten onder te houden. Laat ik u van enige hoogtepunten uit het boek deelgenoot maken. Het schoonheidsideaal is een preventief politiek wapen tegen de uitwassen van het feminisme, zegt Wolf. Het is een groot politiek komplot, want de vruchten die het feminisme afwerpt vormen voor mannen een probleem. Vrouwen worden bijvoorbeeld mondig. En hoe snoer je vrouwen de mond? Juist: door hen te wijzen op hun niet perfecte lichaam. Daardoor verliezen vrouwen zelfvertrouwen, voelen zij zich waardeloos, blijven zij gehoorzaam, eten zij niet meer en komen zij niet hogerop. Dagelijkse beslommeringen omtrent afslanken en uiterlijk kosten vrouwen zo veel tijd, energie en geld, dat zij de top nooit zullen bereiken. En de 'beauty myth' beteugelt niet alleen onze carrièremogelijkheden! Ook onze pas verworven seksuele vrijheid verdwijnt onder de schoonheidsterreur als sneeuw voor de zon. Wij voelen ons lelijk en dik. Zeg nu zelf: Vrijt dat lekker?

Ook vertelt Wolf, zonder blikken of blozen, dat eetstoornissen een epidemie vormen. Tachtig procent van de Amerikaanse studentes zou lijden aan eetstoornissen (waarvan zestig procent aan anorexia nervosa) en de mortaliteit onder anorekten zou hoger zijn dan die onder patiënten met AIDS (sic!). Eetstoornissen zouden ontstaan omdat de cultuur steeds weer een ideale, passieve, altijd beschikbare, dunne dame portretteert. En zo ratelt Wolf nog honderden bladzijden door.

Het is een waanzinnig boek. Het werk is de weerslag van een chaotische, niet geordende gedachtenbrei. Wolf's ongedisciplineerde tirade staat bol van de onlogische redeneringen, cliché's en, wat erger is, onwaarheden! Zo zijn de cijfers over de prevalentie van eetstoornissen schromelijk overdreven. Ook is er slechts sprake van een epidemische belangstelling voor eetstoornissen. Er bestaat geen consensus over de bewering dat eetstoornissen toenemen. Dat eetstoornissen voortvloeien uit politieke belangen valt evenzeer te betwijfelen. En zo kan ik nog wel even doorgaan. Wolf poneert al die onzin als Waarheden.

Interne inconsistenties in de theorie worden gemakshalve afgedaan als belangwekkende paradoxen: ons schaap wijst er bijvoorbeeld op dat de meeste mannen eigenlijk helemaal niet graag met een skelet in bed liggen. Dat zij liever aan een spetter met ronde billen en borsten friemelen. Is dat een paradox of een konstruktiefoutje? Het fantasievol gekonstrueerde verhaal van schaap Wolf wordt helaas niet met een korreltje zout genomen: Wolf was op tv bij Jan Lenferink, bij Emma Brunt in Paradiso, stond in Opzij, de Volkskrant en de NRC. Wolf wordt gelezen en het publiek gelooft wat zij beweert. Kortom, de impact van haar vrouwenstudie is overweldigend. Wolf maakt wetenschap, volgens de heilige Latour. In zijn bijbel lezen we dat Waarheid gekonstrueerd wordt. Dat een bewering als feit wordt aanvaard of als artefact wordt afgedaan, al naar gelang de overtuigingskracht van die bewering en degene die de uitspraak doet. Wolf's niet-empirische en toch naïeve uitspraken stroken met common sense opvattingen en behelzen datgene wat 51% van de wereldbevolking graag wil en zal geloven. Heeft ons schaap dan toch Waarheid gekonstrueerd? Dan blijf ik eeuwig dissident.

Anita Jans

Bladeren

Door Bart Brouwers

Telematica

Het nationale telematica-centrum is op dramatische wijze aan de Zuidlimburgse neuzen voorbijgegaan. Een maandje geleden zouden we dat nog vreselijk gevonden hebben, maar na het Telematica-congres aan de VU in Amsterdam weten we wel beter. Want wat blijken volgens sommigen de gevolgen van telematica te zijn? Een verdere verslechtering van het milieu. En welke regio wil dat nu op zijn geweten hebben... Enige uitleg is wellicht niet overbodig. Door de opkomst van pc, fax en video lijkt het erop dat we binnenkort alles vanuit onze luie stoel kunnen doen. Werken, vergaderen, alles gebeurt dan van thuis uit. Maar, zo beweert prof. dr. P. Nijkamp, dat zal niet leiden tot een vermindering van het zakelijk verkeer. Integendeel, "als je je collega een paar keer gebeld hebt kom je gemakkelijker tot de conclusie dat je elkaar een keer moet ontmoeten." En de gevolgen die dat voor het milieu zal hebben zijn volgens Nijkamp onacceptabel. Hij pleit er dan ook voor om de prijs van het vervoer, met name het beroepsvervoer, drastisch te verhogen. Het oude argument dat dat onze concurrentiepositie zou schaden doet Nijkamp af met de tegenwerping dat "aan al dat heen en weer gesjouw nauwelijks iets verdiend wordt". Het ware beter onze taak als goederenvervoerder te veranderen in een

makelaarsfunctie, waarbij de informatie-stromen over vervoer beheerd worden. (Ad Valvas)

Werkloos

Het gaat goed met de werkgelegenheid voor afgestudeerde academici. De afgelopen jaren is dat wel anders geweest, maar dat lag vooral aan de 'dubbele uitstroom', veroorzaakt door het gelijktijdig afstuderen van groepen oude en nieuwe stijlers. Dat effect is voorbij, zodat de werkloosheid onder academici onder het gemiddelde werkloosheidspercentage is komen te liggen: zes tegen zeven. Vrouwen zijn nog wel veel vaker werkloos dan mannen (negen tegen vier procent). De langdurige werkloosheid onder academici blijft trouwens onrustbarend hoog. (Mare)

Soft?

De 'softe' studierichtingen winnen terrein. Exacte vakken zijn uit, wijsbegeerte, culturele antropologie, politicologie en letterenstudies zijn in. Dat blijkt uit de landelijke vooraanmeldingen voor het studiejaar 1991-1992. Keren de jaren zestig terug of is er hier sprake van een eenmalige opleving? Zijn studenten luier aan het worden (als we de visitatiecommissie voor de rechtenstudies mogen geloven dan klopt dat inderdaad) of blijkt er toch minder brood te zitten dan verwacht in studies als schei-, wis- en natuurkunde en biologie. Misschien wordt het tijd eens die tweedeling tussen soft en exact in zee te dumpen. Exact kan bijzonder soft zijn voor iemand met wiskundig inzicht. En soft is voor diezelfde persoon exact de moeilijkste richting. Er is geen student die een studierichting kiest omdat die zo moeilijk zou zijn, masochisme is uit de mode. (Ad Valvas)

Gala

Geen mooier corpsfeest dan een gala. En omdat niet elke universiteit over een oud

gouvernement beschikt, moet er soms uitgeweken worden naar etablissementen ver buiten de studiestad. Zo ook met het Utrechtse corpsgala, dat helemaal in het verre en wat boerse Zundert plaatsvond. Maar ze zijn daar in dat Brabantse plaatsje inmiddels wel wat gewend. Vele andere corpora gingen de Utrechtse reeds voor in de zalen van het verbouwde semenarie. Gijsen moest het eens weten, hij zou er Kerkraadse nachtmerries van krijgen. De ravage na afloop viel trouwens nog mee. Afgezien van het feit dat de corsages op de rokkostuums plaats hadden gemaakt voor de meest wilde versierselen (tot teddyberen aan toe, iets dat blijkbaar een trend blijkt te worden, want we mochten dat op het laatste Maastrichtse gala ook al signaleren), bleef het een beschaafd feest. Zij het - aldus een van de bandleden van VOF De Kunst - met "ongelooflijk veel mooie meisjes". (U-blad)

Rechten

Zoals ook wij vorige week al meldden, hebben de rechtenfaculteiten er de afgelopen week ongenadig van langs gekregen. Begeleiding te zwak, rendement te laag. Maastricht vormde een positieve (rendement) en negatieve (zwaarte van de studie) uitzondering, maar de algemene tendens was toch bijzonder kritisch. Alleen in Tilburg beschouwt men het rapport van de visitatiecommissie als lovend voor de eigen faculteit. 'Goed facultair onderwijsbeleid' en een 'zeer gedegen opleiding', zo concudeert de KUB aan de hand van het visitatierapport. De Tilburgse decaan, prof. Geppaart, ziet wel mogelijkheden tot verbetering van het rendement, maar vindt dat dat ondergeschikt blijft aan de kwaliteit van het onderwijs. Ten onrechte stelt de decaan dat "ook de andere acht faculteiten het probleem van de rendementen kennen". Maastricht bewust over het hoofd gezien? Het lijkt er wel op, want even later zegt Geppaart - naar aanleiding van Ritzen's voornemen om financiering te koppelen aan rendement - dat "een rende-

ment van negentig procent nog niet inhoudt dat wij een goede faculteit zijn". Een sneer naar de zusterfaculteit? (Univers)

Geld terug

Niet goed, geld terug. Een oude 'klant-is-koning-wijsheid' die je tegenwoordig steeds minder lijkt tegen te komen. Maar het vervangende 'garantie-tot-op-de-hoek-idee' is in elk geval nog niet op alle universiteiten doorgedrongen. Een zogenaamde contract-toehoorder aan de Universiteit van Amsterdam heeft de helft van zijn 250 gulden inschrijfgeld teruggekregen omdat hij niet tevreden was over de geboden colleges wijsbegeerte. Tijdens het studiejaar waren de colleges door een andere professor overgenomen, die enkele aanpassingen aanbracht in de collegencyclus. Dat pikte de student niet en hij tekende protest aan. Waarop 125 gulden zijn deel werden. Bang voor een precedent is men in Amsterdam niet. "Een zwaluw maakt nog geen zomer." (Folia)

Rechter

Een half jaar geleden al leverde een Rotterdamse studente haar doctoraalscriptie in en nog steeds heeft ze er geen cijfer voor gekregen. Dat is haar in het verkeerde keelgat gesloten en de studente heeft daarom ook het College van Bestuur voor de rechter gedaagd. Vorige week diende het kort geding waarin zij hoopte dat het college gedwongen zou worden haar scriptie te beoordelen. De uitspraak is niet nog bekend. De docent is van mening dat de scriptie nog niet is afgerond en dus niet beoordeeld kan worden, maar de studente denkt dat hij gewoon jaloers is op haar. Ondanks haar onafgeronde scriptie (en studie) publiceert ze namelijk al veelvuldig in vakbladen, krijgt overal erkenning en heeft haar eigen adviesbureau. (Quod Novum)

Cosa di Franco

Grijze duifjes op het Vrijthof

Th
Tijde
prog
de la
stree
heef
Ten
op t
van
niets
loop
woo
ning
dage
verle
ging
drijv
ten
gen
Ther
der
ove
ning
Bedr
ming
stud
van
bij d
reke
den:
daar
mee
ging
maal
ties.
aan
voeg
voor
nega
uitsl

De a
tal le
plani
door
'Crea
Deze
de st
men
van
van
plani
weer
ver. I
schu
twint
heids
van e
dat h
warn
zijn')
gorie
als ee
te de
make
hebb
hiëra
voels
mele
van j
gevo
reerd
word
rakte
van n

Themadag Carrièreplanning laat studenten ruiken aan toekomst

“Carrière is geen vies woord”

“Verwissel vaak van baan, maar niet van vrouw”. Wijze (?) raad van de voorzitter van het College van Bestuur, drs. L. Vredevoogd, vorige week woensdag aan het begin van de ‘Themadag Carrièreplanning’. De dag, georganiseerd door de economische en juridische studentenverenigingen AIESEC en JiB, was bedoeld om aanstaande juristen en economen een eindje op weg te helpen bij het nadenken over ‘later’. Volgens de organisatoren beslist geen ‘ver-van-mijn-bed-show’ en bovendien een ‘uniek initiatief’. ‘Wel aardig’, reageerden de meeste studenten. “Er wordt alleen nergens diep op ingegaan.” Honderddertig studenten op een zonnige woensdag op weg naar de top.

Tijdens de opening van het dagvullende programma probeerde Jan de Wert (JiB) de laatste twijfelaars in de zaal nog over de streep te trekken: “Het woord carrière heeft voor velen een negatieve bijmaak”. Ten onrechte, volgens De Wert. “Kijk maar op bladzijde vierhonderdzeventachtig van de Dikke van Dale, het woord betekent niets anders dan ‘loopbaan’ of ‘levensloop’. En dat zijn toch allesbehalve vieze woorden.” De Themadag Carrièreplanning is de nieuwste loot aan de informatiedagenboom van de AIESEC en JiB. In het verleden organiseerden de twee verenigingen regelmatig informatiedagen (‘Bedrijven Instellingen Dagen’) waar studenten contacten konden leggen met vertegenwoordigers van ondernemingen. De Themadag Carrièreplanning heeft een ander doel. JiB-voorzitter Pascal Graus daarover: “Tijdens de Themadag carrièreplanning staat de student centraal, tijdens de Bedrijven Instellingen Dag de onderneming. Op de Themadag gaat het er om dat studenten zich een duidelijk beeld vormen van hun capaciteiten en wensen, en daar bij de keuzes gedurende en na de studie rekening mee houden. Met andere woorden: wat wil ik, wat kan ik en hoe kom ik daar het snelste.” En natuurlijk is het mooi meegenomen wanneer dergelijke afwegingen enigszins overdacht worden gemaakt. Dat voorkomt onnodige frustraties. Vredevoogd wist daar in zijn inleiding aan het begin van de dag nog aan toe te voegen dat carrièreplanning in de praktijk vooral neerkomt op het maken van tal van negatieve keuzes. Het is een proces van het uitsluiten van mogelijkheden.

Pro-actief

De aanwezige studenten kregen een vier-tal lezingen voorgeschoteld over carrièreplanning. De spits werd daarbij afgebeten door Adriaan Schoch van het bedrijfje ‘Createch Management Consultancy’. Deze afgestudeerde andragoloog maakte de studenten duidelijk dat een ondernemende en positieve houding ten opzichte van de toekomst (‘pro-actieve houding’) van belang is voor een zinvolle carrièreplanning. “Mensen die alleen maar vol weemoed aan vroeger denken komen niet ver. Die zijn als het ware verlamd,” waarschuwde hij de zaal. Ook voerde Schoch in twintig minuten een kleine persoonlijkheidstest uit bij de studenten. Aan de hand van een lijst met zestien vragen (‘Ik denk dat het een grotere fout is (a) om te veel warmte te tonen of (b) onsympathiek te zijn’) deelde Schoch de studenten in categorieën in. De een kwam daarbij uit de bus als een gevoelsmens, de ander als een echte denker, met alle gevolgen voor de te maken keuzes van dien. Schoch: “Denkers hebben veel meer behoefte aan duidelijke hiërarchische structuren in hun werk, gevoelsmensen houden meer van een informele werksfeer. Daar moet je bij de keuze van je baan rekening mee houden. Een gevoelsmens kan bij een strak gestructureerde multinational bepaald ongelukkig worden.” Ging Schoch in op de eigen karaktertrekken waar studenten zich bewust van moeten zijn voor zij hun carrière uit-

stippelen, J. Hoek (van een bureau dat zich toelegt op het werven van ‘jonge getalenteerde academici’ voor het bedrijfsleven) besteedde vervolgens aandacht aan de manier waarop studenten zich moeten verkopen bij toekomstige werkgevers. Hoek herinnerde de studenten eraan dat ze hun eigen ‘management development officer’ moeten zijn, zeg maar hun eigen PR een beetje in de gaten moeten houden. “Maar u kunt natuurlijk ook naar ons toe komen, wij van Ebbinge Campus zijn in staat uw belangen goed te behartigen.”

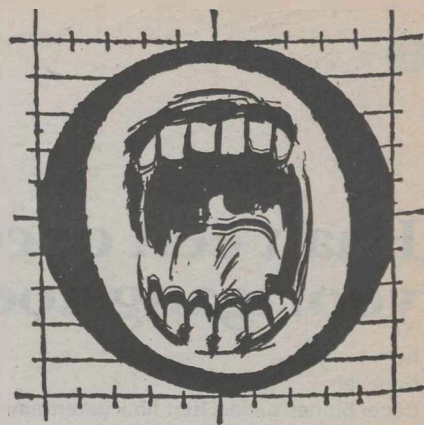
Workshops

Tussen de lezingen door waren er dan nog diverse workshops waar studenten informatie over specifiekere onderwerpen kregen. Een breed scala aan onderwerpen passeerde in de workshops de revue, van de kunst van het solliciteren tot de gevolgen van ‘stress op het werk’. Jo Kaiser, stress-deskundige van de Heerlense politie-school, kon zich verheugen in een grote belangstelling. Kaiser: “Iedereen heeft tenslotte wel met stress te maken. Het is iets waar we allemaal mee om moeten gaan.” In het tot de nok toe gevulde onderwijsgroepskamertje werd begrijpend geknikt. Vervolgens ging Kaiser uitgebreid in op de oorzaken en de funeste gevolgen van stress. De termen die hij daarvoor gebruikte (‘afreageren’, ‘overkoken’, ‘frustraties’) klonken de verslaggever in ieder geval bekend in de oren. Ook andere gete-

kende gezichten in de ruimte deden vermoeden dat de materie ook voor jonge mensen geen onbekend terrein is. Kaiser drukte de studenten tenslotte nog op het hart bij hun toekomstige carrière rekening te houden met hun fysieke en psychische grenzen.

Het merendeel van de studenten was tevreden over de inhoudelijke kant van de workshops, al vonden sommigen dat de workshops, net als de rest van het programma, de oppervlakkigheid niet te boven kwamen. Een studente: “Er wordt hier nergens diep op ingegaan. Ik heb het gevoel dat net wanneer ik van een onderwerp heb geproefd, ze het bord weer wegtrekken.” Pascal Graus erkent dat het tijdens de Themadag meestal bij proeven blijft: “Maar het gaat om het totaalbeeld dat je op een dag als deze opdoet. Aan de hand hiervan ben je waarschijnlijk beter in staat na te denken over je carrière, het is een eerste aanzet.” Een studente: “Het komt er dus gewoon op neer dat je rustig moet nadenken, niets moet overhaasten en vooral kijken wat je wil en kan.” En eigenlijk was dat ook de belangrijkste boodschap voor de aanwezige studenten, verpakt in vier lezingen, drie workshops, één lunch, drie koffiepauzes en een afsluitend forum. Het carrièrefeest begon om 8.45 uur en denderde door tot na vijven.

Jean Dohmen

A Point

© August Magirus

Wat is er toch mis met Le Vigneron? Ik at een paar jaar geleden weleens in deze “bistrot à vin” in de Havenstraat, naast het Lievevrouwenplein, en onlangs at ik er weer. Voedsel en wijn waren alle keren goed, maar alle keren was het er ongezellig. Zou het soms aan het nieuw-oudbruine interieur liggen? Maar die marmeren tafeltjes en het blinkend gepoetst geelkoper zien er toch niet slecht uit. Zou het de bediening zijn? Er vielen steken hoewel het niet eens druk was. De ene dame wist niet wat het menu van de week was. De andere beet uitgebreid nagel en krabde dito in heur haar, twee bezigheden die bij mij nooit de trek opwekken. En beiden hadden de opdringerige gewoonte om smakelijk eten te wensen en na iedere gang te vragen of het gesmaakt had. Maar ze waren wel vriendelijk. Nee, ik denk dat het publiek de schuld is van het gebrek aan sfeer. Er komt een soort stijve, quasi-deftige Maastrichtse burgerlijkheid die iets teveel let op wat de buurtafel van hun zondagse kleren denkt.

Dat is jammer, want culinair is het er goed toeven. Men schenkt zo’n anderhalf dozijn wijnen per glas (per fles ook redelijk geprijsd in de meeneemverkoop), waaronder interessante zoals een Apremont, een frisse witte wijn uit de Savoie. Toen ik er at, was de wijn van de week een lichte pinot noir uit de Bourgogne, die met zijn ongecompliceerde pure wijnsmaak eerder uit de Elzas leek te komen. 5,50 per glas.

Over glazen gesproken, er moet mij iets van het bart. De wijnkaart vermeldt dat een glas een deciliter bedraagt. Nu is zoveel eerlijkheid te prijzen. En die maat heeft vast te maken met de methode van bewaren en schenken. Men kan haar zelfs rechtvaardigen met een beroep op bistrottaire authenticiteit, zoals ik mij herinner. Lang geleden verbleef ik aan het meer van Genève. Ik was daar in het gezelschap van de verkeerde vrouw om advies uit te brengen aan een verkeerde organisatie over een verkeerd project. Het was avond. Zij was al naar bed, en ik kortte de tijd met de herbergier en een karafje van de lokale witte wijn. Buiten woedde een krachtig onweer. “Vous supportez encore deux décilitres?”, vroeg de waard bij wijze van rondje. Deux décilitres. Aardig bedoeld. Maar toch, zo afgemeten, ja, hoe zal ik het zeggen, zo Zwiiters. Nou, dat is precies wat ik op Le Vigneron tegen heb: het is er zo Zwiiters, zo bürgerlich en trüttig.

Nogmaals, het voedsel is voortreffelijk. De gangen van mijn menu van 27,50 (menu wisselt iedere week), een salade van krokant gebakken plakjes kalfsbarsenen met paprikaroomsaus, boeuf bourguignon met een prachtige quenelle, zo’n torpedootje, van minuscule blokjes knapperig gebakken veelkleurige groenten, en roomijs van gedroogde pruimen (!) weken wel iets af van wat de kaart beloofde, maar waren fraai van smaak en opmaak. Onberispelijk vakwerk. De wijn is goed. Men is late-klantvriendelijk, want de keuken is tot middernacht open (daarentegen geen lunch). Alleen de sfeer ontbreekt. En daar kunnen alleen de klanten wat aan doen.

Haalt een docent de voortgangstoets ?

Item 1

Gegeven:

Dat er binnen de faculteit flink getentamineerd wordt heb ik al eens verteld en mag, zeker bij de studenten, als bekend worden verondersteld. Of toch ook maar toetsen? Hoe het ook zij, ze hebben bij O & O weer eens uitgepakt. Verheug jullie, waarde studenten, want ook de docenten worden nu getoetst. Inderdaad, we hebben een voortgangstoets gekregen. "Ha", hoor ik reeds opgewonden "nou zullen we eens kijken wie het beter doen". Nou, mooi niet dus. We krijgen hier geen 4 uur de tijd voor zoals jullie, maar ettelijke weken. We hoeven ons hiervoor niet te verzamelen in de plaatselijke veehallen. Welnee, we mogen dit in onze eigen werkvertrekken doen of zelfs thuis bij Moeder de Vrouw met een

IN STELLING

cognacje. Of incidenteel bij Vader de Man tijdens de afwas, daar wil ik geen ruzie over krijgen. We hoeven dit ook niet uit ons al of niet blote hoofd te doen, maar mogen hiervoor rustig in de itebanken duiken of in de boeken. En verder hoeven we ons geen zorgen te maken over eventuele werkvertraging, want blijven zitten doen de meesten toch wel. En mochten er naïvelingen zijn die het ding echt serieus invullen dan is er voor hen altijd nog de uitweg geboden het anoniem in te vullen. De vergeten groep docenten die altijd de beste willen zijn en ook nog benieuwd zijn naar hun score laat ik maar even buiten beschouwing. Kortom een en ander belooft geen echt betrouwbaar beeld te geven van de werkelijke krachtsverhoudingen. De steekproef zal nauwelijks representatief te noemen zijn. En ook al is hij dat, niemand zal het weten. Wat bezielt iemand om zo'n onderzoek te doen waar nog geen student mee af durft te studeren, zelfs geen tot het uiterste verkorte verplegingswetenschappendoorstromvarianter die onderzoek doet voor de Wetenschapswinkel. Doel is, en ik citeer, "..... een indicatie te krijgen van de aanvaardbaarheid van de absolute voortgangstoetscore". En dit nu is een verkeerd uitgangspunt. Of de absolute score aanvaardbaar is of niet is een moreel oordeel waarover ieder zijn eigen mening kan hebben. Op dit moment worden gemiddeld 73 van de 400 items correct beantwoord. Stel nu dat, even afgezien van de methodologie, uit het onderzoek komt dat de docenten gemiddeld 100 items goed invullen. Is de score van de studenten dan aanvaardbaar? Wie bepaalt dat en op welke gronden? En zo nee, wat gaan we dan doen? Dommere docenten aanstellen, onderzoek herhalen en hup, de score is aanvaardbaar. Veronderstel nu, en je moet er inderdaad niet aan denken, dat de docenten een score van 50 halen, wat dan? Is dan de score van de studenten wel aanvaardbaar? Natuurlijk niet.

Alle studenten van wie de ouders niet in Limburg wonen zullen als een haas voor een andere universiteit kiezen. En geef ze eens ongelijk. Nee, de strekking van het onderzoek ontgaat me een beetje. Maar er is weer een wetenschapper een tijdje mee onder de pannen en er is geld genoeg op de faculteit. Toch, ondanks alles, moet ik toegeven dat ik net als jullie toch wel een beetje benieuwd ben naar de uitslag. Maar ik hou mijn hart vast als de docenten slechter scoren. Van het geld dat dat gaat kosten aan advertentie-campagnes kan je een nieuwe faculteit bouwen. Want hoe gaat zoiets, de methodologie is iedereen toch na een tijdje vergeten?

telling: Het hier besproken onderzoek doet aan de eisen van goed onderzoek.

JUIST ? ONJUIST

Sleutel: Peter Paul Mersch

Voor iedereen t/m 25 jaar naar 700 bestemmingen in heel Europa, Turkije en Marokko, in combinatie met overnachtingsmogelijkheden in diverse grote steden. Vraag de brochure op het NS - station.

PRAAG (nog) de goedkoopste stad van Europa

10-dgse busreis, hotel in centrum, L/O, v.a. f295,-. Privé-appartementen bij particulieren in centrum PRAAG v.a. f25,- p.p.p.n. Fietsen langs kastelen in Bohemen 2 wkn. HP, bagagevervoer, v.a. f995,-. Vertrek elke vrijdag v.a. 28 juni Bel voor een gratis folder: 043 - 639 230 / 043 - 639 231

INTERACTION TRAVEL

**ECONOMIE
GENEESKUNDE
GEZONDHEIDS-
WETENSCHAPPEN
RECHTEN...**

**DE BOEKEN
BIJ BERGMANS**

**BOEKHANDEL
Bergmans**

NIEUWSTRAAT 9, 6211 CR MAASTRICHT, TEL.: 210825

Studiekosten...

omlääg!

SSGZ biedt de enige echte ziektekostenverzekering specifiek en uitsluitend voor studerende. Geen winstoogmerk, dus lage premie. En dit jaar flink verlaagd! Uitgebreide dekking. Ook voordelige tandartsverzekering, reisverzekering en Zekerheidspakket (inboedel, ongevallen enz.) Haal een folder bij je onderwijsinstelling of bel SSGZ, 01719-70300.

Studenten hebben hun eigen verzekering **SSGZ**

van de Mortelstraat 4, 2203 JD Noordwijk.

Sociaal jaarverslag 1991 meldt voortgang reorganisaties

Interne herplaatsing redelijk succesvol

Wie binnen de Rijksuniversiteit Limburg met ontslag wordt bedreigd door een reorganisatie, krijgt te maken met het Intern Herplaatsingsbureau Rijksuniversiteit Limburg (IHB-RL). Dit bureau, dat sinds een jaar functioneert onder de hoede van de dienst personeel en organisatie (P&O), zoekt samen met de betrokkene intern een nieuwe, passende functie. Lukt dat niet, dan valt de medewerker onder het Sociaal Beleidskader Reorganisaties Rijksuniversiteit Limburg (SBR). Het SBR bevat faciliteiten zoals omscholing, bijscholing en salarisgaranties bij vertrek naar een andere werkgever. Deze faciliteiten moeten het beroep op de wachtgeldregeling beperken en de pijn van het ontslag verzachten.

De instelling van het herplaatsingsbureau begin 1990 en de vaststelling van het SBR in december van dat jaar zijn volgens het zojuist verschenen sociaal jaarverslag 1990 de belangrijkste wapenfeiten op het terrein van het sociaal beleid.

De faciliteiten van het SBR worden betaald uit de sociale fondsen die door de afzonderlijke faculteiten en diensten zijn ingesteld. Eind 1990 stortte de RL, na overleg met de vakbonden, in totaal f500.000 in deze fondsen; geld afkomstig van de rijks-overheid. Hoeveel mensen gebruik maken van de omscholingsmogelijkheden en andere faciliteiten, en hoeveel geld er wordt uitgegeven is op dit moment nog onduidelijk, volgens Hay Manders, medewerker van P&O. Daarvoor bestaat het SBR te kort. Het intern herplaatsingsbureau kon na zijn oprichting meteen aan het werk. Toen was namelijk al bekend dat in september 1990 het ministerie van onderwijs en wetenschappen een geldkraan dicht zou draaien waardoor de Eerstegraads Leraren Opleiding (EGLO) het loodje zou gaan leggen.

Alle met de EGLO verband houdende functies (in totaal 9 fte) zouden verdwijnen. Het college wilde echter de opgebouwde expertise zo veel mogelijk voor de RL behouden en gaf opdracht intern nieuwe banen voor de elf met ontslag bedreigde medewerkers te zoeken. Tot op heden is niemand gedwongen ontslagen, aldus het sociaal jaarverslag.

In 1990 ging niet alleen de EGLO ter ziele, maar zag ook het Instituut voor Sportgeneeskunde Limburg (ISL) voor de laatste keer het licht. Het ISL verrichtte voornamelijk onderzoek op het gebied van sportgeneeskunde en bedrijfsfitness. Het was ondergebracht bij het Instituut voor Bewegingswetenschappen (IBW) en werd gefinancierd door subsidies van de provincie Limburg. Toen bleek dat de provinciale subsidies op 31 december van het vorig jaar zouden worden stopgezet, heeft het college van bestuur besloten de betreffende functies op te heffen en zijn de medewerkers aangemeld bij het IHB-RL. Inmiddels zijn een aantal van de negen

medewerkers herplaatst. Een exact cijfer kan Manders niet geven. Wel vermeldt hij dat gedwongen ontslagen "uiterst minimaal zullen zijn", of zelfs helemaal uitblijven.

De faculteiten en diensten die vacatures hebben, moeten 'boventalligen' aannemen, weet Manders. "Zij krijgen de opdracht van het herplaatsingsbureau. Tot op heden heeft dat weinig strubbelingen opgeleverd, maar wil een faculteit of dienst per se iemand niet aannemen, dan moeten ze dat toch heel goed motiveren."

De personeelsconsulenten, die verantwoordelijk zijn voor de praktische uitvoering van herplaatsing, waren voor de oprichting van het IHB-RL daar ook al mee bezig, aldus het sociaal jaarverslag. Toen in 1989 de reorganisatie op de faculteit der geneeskunde van start ging, was de onrust onder de medewerkers daar al gezaaid. Menigeen voelde zijn baan op de tocht staan en klopte aan bij de dienst P&O. Die zocht toen samen met de met ontslag be-

dreigde werknemers een passende werkring. Dertien vonden een nieuwe functie binnen de RL en zes buiten de universiteit. Maar uiteindelijk zijn er in 1990 toch nog acht mensen gedwongen ontslagen. Zij staan op wachtgeld.

De reorganisatie van de BID- en BAD-diensten tot een enkele beheerseenheid, die ook in 1989 begon, heeft het herplaatsingsbureau geen extra werk opgeleverd. Manders: "Er is binnen de diensten wel geschoven, maar feitelijk doet iedereen nu nog hetzelfde werk."

Riki Janssen

Ritzen en Simons willen duidelijke einddoelen

Klinische vorming aanstaande artsen schiet tekort

De medische faculteiten moeten zo snel mogelijk einddoelen formuleren voor de opleiding tot basisarts. Ze moeten daarbij vooral aandacht besteden aan de klinische vorming van de aanstaande artsen, want die schiet ernstig tekort. De artsvereniging KNMG en het ministerie van WVC moeten bij dit proces betrokken worden. De faculteiten krijgen niet de garantie dat de cursusduur van zes jaar onaangetaast blijft.

Dat schrijven staatssecretaris Simons van Volksgezondheid en minister Ritzen van Onderwijs aan de vereniging van universiteiten VSNU. De bewindslieden vinden dat de formulering van de einddoelen binnen anderhalf jaar geregeld moet zijn. De faculteiten kunnen de brief grotendeels als ondersteuning van hun eigen ideeën beschouwen. Zij waren in december al begonnen met de voorbereidingen voor gezamenlijke actie op dit gebied. De Utrechtse decaan prof. dr. M.F. Kramer, voorzitter van het discipline-overleg medische wetenschappen, benadrukt in een eerste reactie wel nogmaals dat de nu geldende cursusduur voor hen heilig is. Vorig jaar waren van de kant van WVC even geluiden te horen, dat de medische opleiding wel korter zou kunnen. Het stelt Kramer teleur dat de bewindslieden hierover geen garantie willen geven. "Een goede formulering van de eindtermen van een medische opleiding, dat is tot nu toe nog

niemand ter wereld gelukt. Als wij daar in anderhalf jaar in willen slagen, moet de minister natuurlijk niet aan de uitgangspunten gaan morrelen. Wij gaan nu uit van zes jaar. Als de minister dat tussentijds gaat veranderen hebben we al dat werk straks voor noppes gedaan. Dan wordt het echt oorlog." Simons en Ritzen schrijven ter geruststelling overigens wel, dat voor zo'n ingreep 'weinig grond is'.

Het ontbreken van einddoelen in de opleiding tot basisarts is al enkele jaren onderwerp van discussie. Onderzoekers van de Nijmeegse faculteit hebben in 1989 al met klem op dit manco gewezen en op de consequenties die dit heeft voor de kwaliteit van de opleiding. Vooral de beroepsgerichte, praktische kant van de artsopleiding laat nu zeer te wensen over. De stageperiode van de artsopleiding (het co-assistentenschap) is bijvoorbeeld slecht geregeld: de onderwijskundige structuur schiet tekort, doelstellingen zijn te vaag en

voor beroepsspecifieke componenten zoals attitudevorming is te weinig ruimte. Twee adviescommissies van WVC kwamen tot gelijksoortige oordelen. Een van deze commissies pleitte zelfs voor invoering van een aparte klinische vormingsperiode na het artsexamen, om die 'praktische' kant meer aandacht te geven. Volgens de andere commissie is zo'n drastische verandering niet nodig, omdat heldere eindtermen en betere structurering van de opleiding al voldoende verbetering zullen brengen. De bewindslieden lijken voor dit laatste idee te voelen. Zij zien geen aanleiding om de structuur van de opleiding nu ingrijpend te veranderen. Wel delen zij de mening dat de klinische vorming veel meer aandacht verdient.

De faculteiten hebben intussen een projectgroep ingesteld, bestaande uit onderwijskundigen en artsen. De groep moet de einddoelen voor de disciplines bepalen (wat de studenten moeten weten van

longziekten, huidziekten enzovoort) en voor de niet-disciplinaire vakken zoals attitude en ethiek. Volgens Kramer gaat de groep eind deze maand aan het werk.

De faculteiten delen ook de wens van de bewindslieden dat de KNMG bij het project betrokken wordt. "De einddoelen van de artsopleiding zijn de begintermen van de vervolgoopleidingen", aldus Kramer, "Dus de ziekenhuisraad en de KNMG, betrokken bij de specialistenopleiding, zullen wij zeker raadplegen, net als de vertegenwoordigers van het landelijk overleg geneeskundestudenten." Een actieve betrokkenheid van WVC ziet Kramer echter niet zo duidelijk voor ogen. "Het opstellen van einddoelen is en blijft de verantwoordelijkheid van de faculteit en ik zie niet in dat WVC daar nauwer bij betrokken zal zijn dan met een 'waarnemer'."

HOP/Margriet van Lith

Alumnidag wel leuk, maar slecht bezocht

Een stukje zelfreiniging

Het programma vermocht niet iedereen te boeien. Van tijd tot tijd klonk er wat ongeduldig kindergeschrei door de zaal. Dat kun je zo hebben met reünies. Het oude studiematje met wie het vroeger goed doorzakken was, klemt zich nu met beide handen aan de buggy vast. Zijn primaire belangstelling gaat uit naar de voedertijden van het nageslacht. Die kwamen tijdens de alumnidag vorige week zaterdag behoorlijk in de verdrukking, want iets simpels als een programma dat op tijd begint en ook weer ophoudt bleek een onoverkomelijk organisatorisch vraagstuk. Jammer was ook dat het niet bepaald storm liep. "Van mijn jaar heb ik maar vier mensen gezien", klaagt een ex-geneeskundestudent van de lichting '84. Toch hebben ze wel gelachen, vooral bij de videobeelden van de onderwijsgroepen van zoveel jaren terug. Kijk, daar heb je Gerard. Gottegot, wat zag die man eruit!

In een tijd dat geen mens nog Latijn kent organiseert de jongste universiteit van Nederland een alumnidag. Een wat? Dat mag je dus in academische kringen niet vragen, op straffe van meewarige blikken over zoveel gebrek aan sociaal relevant vocabulaire. Maar vooruit, niemand luistert mee: een alumnus is letterlijk iemand die (op)gevoed wordt. In het universitaire potjeslatijn heeft het woord de betekenis van afgestudeerde aangenomen. En afgestudeerden zijn belangrijk tegenwoordig, die moeten gekoesterd worden. Dat was dan ook de boodschap van rector magnificus Cohen, die namens de Stichting Wetenschappelijk Onderwijs Limburg (SWOL) weliswaar om een financiële bijdrage van de alumni bedelde, maar tegelijkertijd niet verzuimde om de betrokkenen te kietelen. "Wij hebben u nodig", klonk het, al was het maar als afnemers van de post-academische cursussen die de RL van zins is op grote schaal te gaan organiseren. Zo kan men in een moeite ook nog van elkaar leren, want wie weet er beter dan het kind of de opvoeding geslaagd is geweest? Ervaringen uit het beroepsleven kunnen tot aanpassingen van het curriculum leiden. Verder kan een tevreden alumnus die ook nog eens een keer goed terechtgekomen is t.z.t. wellicht voor een stageplaats of een heuse arbeidsplaats zorgen. Tenslotte (maar dat noemde Cohen niet) kan de vruchtbare alumnus optreden als leverancier van nieuw studentenmateriaal. Redenen genoeg kortom om hem of haar eens goed in de watten te leggen.

Die taak werd in eerste instantie in afzonderlijke bijeenkomsten door de faculteiten behartigd. Geen gekke gedachte, waar immers de voornaamste band tussen (oud-)student en alma mater (zoekt u dit zelf maar op) meer met de faculteit dan met de ietwat abstracte universiteit is gesmeed. Maar die, dat wil zeggen het centrale bestuur, wenste zich toch niet onbetuigd te laten. Vandaar dus een gezamenlijk programma volgens het beproefde recept van een praatje met een plaatje, gecompleteerd met de imitatie van een TV-praatshow. Locatie: het amfitheater

van de nieuwe collegezaal in het Jezuïetenklooster. Omdat het programma ruim te laat begon had iedereen de tijd om eens rustig rond te kijken. Is die zaal nu eigenlijk klaar, vroeg menig een zich af. Ja, de zaal is klaar. Het ruwe beton van het plafond en het gaatjeshardboard aan de wanden zijn niet het gevolg van op het laatste moment geknepen budgetten maar van architecturale overwegingen bij vol bewustzijn. En voor wie het nog erger wil zien: bezoeke het nieuwe trefcentrum, waar losse inbouwarmaturen uit het plafond bungelen en een nog goedkopere variant gaatjesboard is benut om de hemel boven de bar te bekleden.

Het program denderde voort. Letterlijk, want na een plotseling invallende inktzwarte duisternis dreunden jaren-vijftig liedjes (de nostalgie slaat kennelijk een paar generaties studenten over) uit de speakers. Kon het publiek dus de uitvoerende artiesten van Hey Hey Paula en Limbo Rock (was dat niet Trini Lopez?) niet thuisbrengen, voor de dia's gold het omgekeerde. Vooral uitbater George van café De Oude Klok riep kreten van herkenning op. Meer dan collegevoorzitter Vredevoogd, maar die zit er ook pas vier jaar. George, of is het Sjors, vertelde dat hij altijd zo'n moeite had het studenten- en medewerkersvolk bij sluitingstijd zijn zaak uit te werken. Het licht en de ventilator aan, de krukken op de bar, en dan nog wou het niet lukken.

Er was overigens een logisch verband tussen Vredevoogd en George. De eerste frequenteert namelijk de zaak van de laatste. Terwijl het hoofd van de voorzitter op megaformaat op het doek verscheen keuvelde hij op de geluidsband over het gebruik om na vergaderingen van de universiteitsraad naar het café van George te snellen teneinde daar de vergadering met een pilsje in de hand nog eens dunnetjes over te doen. Dat is gezellig, maar ook nuttig, want het betrof hier "een stukje zelfreiniging".

Zoiets moet niet gezegd worden pal voordat de rechtsgeleerde Ad Geers een talkshow mag opvoeren. Met de bal voor open

doel concludeerde Geers dat cafébezoek en het bijbehorende innemen van heden als 'zelfreiniging' gelegitimeerd zijn. Maar hij kreeg de kans niet om de daad bij het woord te voegen. De organisatie brak zijn pogingen om Van Dis te imiteren bij voorbaat al in de knop door uitsluitend een kannetje jus d'orange neer te zetten. "Wat mag ik je inschenken", vroeg hij tegen beter weten in toch maar aan de vier alumni van de vier verschillende faculteiten. 'Spreekstalmeester' Co Greep leidde ze in met een RUR-achtig gedichtje, maar daarmee was die overeenkomst ook wel z'n beetje uitgeput. Geheel tegen zijn gewoonte in liet Geers iedereen uitpraten over leven en werk, terwijl hij toch ongetwijfeld als interviewer gekozen zal zijn vanwege zijn ad remme interrupties. Waar de show had moeten sprankelen werd zij nu dus door een lichte saaiheid bevangen. Schoorvoetend pogingen om het onder-

werp 'liefde' ter sprake te brengen leverden evenmin veel respons.

Wat viel er deze middag verder nog te bewonderen? Aanzienlijk meer diaproducties dan het programmablad vermeldde, waarin met name twee soorten mensen prominent figureerden: (ex-)bestuurders, en kroegbazen, portiers en manussen van alles. De RL lijkt zich een populistische traditie te willen aanmeten. Een video met beelden uit de beginjaren doet het natuurlijk altijd goed, alleen al vanwege de jonge koppies met inmiddels lachwekkend geworden kapsels. Vier 'verdienstelijke' alumni kregen een prijs en een bos bloemen, twee ex-Rommedoe heren deden een grappig sketchje.

Algehele indruk naderhand: men vond het wel leuk, maar het duurde te lang, en waar waren toch al die studiegenoten van toen?

Wammes Bos

Na honderd jaar weer terug in de onderwijsgroep (Foto Franco Gori)

Cabaret in je alledaagse kloffie

Even lijkt het erop dat zelfs bij een studentencabarettuitvoering de ijzere wet van het academisch kwartiertje geldt. Maar vijf minuten voor dit vermoeden waarheid wordt, gaan de lichten uit in de Bonbonnière en schuiven de gordijnen open. De oude brug over de Maas doemt op en de acht acteurs van Bal aan de Rol verschijnen in beeld. Zonder woorden, in hun alledaagse studentenkloffie.

Een collegastudente op rij drie ligt bij deze aanblik al in een deuk. Wanneer de gielheltrut op toneel verschijnt raakt ze bijna volledig buiten adem en giert nog harder dan het domme blondje. Die is echter niet onder de indruk van deze concurrentie en

ventileert even naïef als onverstoortbaar haar visie op het mannelijk deel van het hogere wetenschappelijk personeel. Professor Tak is in haar ogen echt een "gave vent", giechelt ze. Maar Martin de Vries bevalt haar nog beter. Met hem wil ze wel eens over de Tongerseweg wandelen. In de tutor zag ze ook wel wat, maar hij bleek na een nachtje al op haar uitgekeken. De hoogleraarsvrouwen die even later in het programma verschijnen zijn kritischer jegens het mannelijk deel van de universitaire bevolking. Al zingend mopperen zij over de geringe ondernemingslust en carrièredrang van manlief. "Sleep je ze door hun dissertatie heen, kunnen ze op studie-

reis naar Rio, en dan liggen ze de hele dag aan het zwembad te snurken." Dat terwijl hij nu eindelijk de kans heeft zich internationaal te profileren. Zo wordt hij nooit rector, zuchten ze wanneer de dierbare echtgenoot een eindje verderop, heel geconcentreerd in zijn neus peutert. Na de pauze begeven de acteurs zich volledig op eigen terrein: het studentenleven. De kater wordt bezongen. Een stereotype bal verschijnt op het toneel, en natuurlijk komen het eeuwige en onuitroeibare gearrewar over de haren in de douche, de schimmel op het brood en de vuilniszakken die alweer niet aan de straat zijn gezet, aan bod.

Was het leuk, was het goed? Ja en nee. De muziek was prachtig. Vooral door de vrouwen werd mooi gezongen, dat wel. De teksten (niet van de groep zelf) waren soms komisch maar hadden wat scherper mogen zijn. Hier en daar waren ze helaas tenenkrommend. "Jij geeft niks om wat ik om je geef" klonk het bijvoorbeeld in een nieuwe berijming van een nummer van Dire Straits. De echte bevrijdende lach wilde er ondertussen niet echt uitkomen. Maar toch, tijdens het eerste officiële cabaret aan de RUL (hardnekkig zo genoemd, want dat rijmt zo lekker) hoefde niemand zich te vervelen.

Riki Janssen

Spannend verhaal' van Iain Guest niet geromantiseerd

Ondiplomatieke' anti-held in een diplomatieke slangenkuil

Op 19 mei kreeg prof. Theo van Boven zijn derde eredoctoraat wegens zijn grote verdiensten voor de handhaving van de rechten van de mens. Na Louvain-la-Neuve en Rotterdam was hem nu de State University of New York in Buffalo, die hem die eer bewees. Om het eredoctoraat in eigen huis te gedenken, werd afgelopen maandag een kleine ceremonie georganiseerd. De schrijver/journalist Iain Guest, die Van Boven heeft meegemaakt in zijn Geneefse periode, bood hem bij die gelegenheid het eerste exemplaar van zijn boek 'De Vuile Oorlog' aan. Van Boven speelt daarin een belangrijke rol.

In 1978 vertrok een onderzoekscommissie van de Verenigde Naties naar Chili om daar de schending van mensenrechten. Iedereen wist dat het régime van Pinochet sinds de coup in 1973 er vrolijk op los martelde en tegenstanders zelfs met hele vliegtuiglandingen regelmatig ver uit de kust in zee gooide. Het had drie jaar geduurd voordat de commissie van de Chileense autoriteiten toestemming kreeg het land te betreden, maar na veel politieke druk wilden zij toch weten zien dat er niets aan de hand was in Chili. De commissie mocht op alle medewerking rekenen. Bij aankomst op het vliegveld van Santiago stonden zelfs de limousines al klaar om de VN-gézanten naar de eerste van vele cocktail-party's te brengen. Maar de commissieleden lieten de limousines staan en de cocktails warm worden. Zij namen een taxi op voorstel van de secretaris van delegatie, mr. Theo van Boven. Hij had er jaren lang in de VN-commissie voor geknokt dat het onderzoek er kwam en dat de commissie na drie jaar eindelijk het land in kon. Waarom zouden zij de Chileenen nu de kans geven om een rad voor ogen te draaien?

Villa Grimaldi

Een onderdeel van het bezoek was een bezoek aan de Villa Grimaldi, waarover de gruwelijkste verhalen de ronde deden. In dat gebouw van de Chileense inlichtingendienst zouden tal van gevangenen gefolterd zijn. Daar klopte niets van, liet het hoofd van de inlichtingendienst weten en nam de commissie mee naar de villa. Inderdaad was dit geen foltercentrum, maar een officiersclub, waar hogere militairen na gedane arbeid konden ontspannen. Maar de commissie had twee Chileenen meegebracht, die met stelligheid beweerden dat zij hier waren gefolterd. Een van hen, Ricardo Muñoz Muñoz, had een krant bij zich, waarin een foto van hem stond, die door de politie was gemaakt en vrijgegeven voor publicatie. Op de achtergrond waren tegels te zien en Muñoz Muñoz kon zich herinneren dat die tegels lichtblauw waren. Inderdaad was dat een spoor dat de folteraars vergeten waren uit te wissen. Muñoz wist zich nog een paar van zulke details te herinneren en zette zo zijn folteraars voor de ogen van de commissie voor schut. Van Boven wist wat Muñoz na het vertrek van de commissie te wachten zou staan. Hij zorgde er persoonlijk voor dat de Nederlandse ambassade zich over hem ontfermde en hem per eerste gelegenheid naar Nederland bracht. Toen de commissie terug was in Genève werd Muñoz als getuige opgeroepen en werd hem gevraagd of hij sporen van zijn martelingen kon laten zien als bewijs dat hij zijn gruwelverhalen niet had verzonnen. In het even dikke als vernietigende rapport van de VN-commissie zit een grote uitklaplaak met het silhouet van een man. Kruisjes en kringetjes geven de plaatsen aan waar de commissie de aftekeners heeft waargenomen.

Argentijnse tegenwerking

Het verhaal van Muñoz Muñoz is een van de vele spannende hoofdstukken uit het

leven van professor Theo van Boven, 57 jaar en sinds 1982 hoogleraar Internationaal Publiekrecht in Maastricht. Wie nog meer van die verhalen wil lezen, kan sinds maandag terecht bij de erkende boekhandel, alwaar de Nederlandse versie van 'Behind the Disappearances, Argentina's dirty war against human rights and the United Nations' klaarligt. De Nederlandse titel luidt 'De Vuile Oorlog, de Argentijnse junta en de mensenrechten'. De auteur, de Britse journalist Iain Guest, die van 1977 tot 1986 als correspondent voor The Guardian, The International Herald Tribune en de BBC in Genève zat, beschrijft daarin op pakkende wijze hoe de Argentijnse junta via haar diplomaten ieder onderzoek naar de verdwijningen van tegenstanders probeerde tegen te werken. Tussen de machtsovername door de junta in 1976 en het fiasco van de Falkland-oorlog zijn tenminste negenduizend Argentijnen 'verdwenen': gewoon opgepakt en zonder vorm van proces geliquideerd. Zwangere moeders werden opgepakt en vermoord nadat zij hun kinderen ter wereld hadden gebracht. Het kind was 'besteld' door junta-vrienden; de moeder was minder interessant. De film 'La historia oficial' laat die cynische praktijken zien. De junta wilde echter tegenover de rest van de wereld een fatsoenlijk gezicht bewaren en vermeed toestanden als in Chili, waar tegenstanders voor het oog van de wereld waren samengepakt in voetbalstadions om alvast te wennen aan de gummiknuppel of de veestok.

Logica

Dat Van Boven een belangrijke rol speelt in het boek, is te verklaren uit de functie, die hij van 1976 tot 1982 bekleedde: directeur van de afdeling mensenrechten van de Verenigde Naties. In die hoedanigheid bereidde hij de vergaderingen van de VN-commissie voor de rechten van de mens voor. Die commissie ziet toe op de naleving van de Universele Verklaring en andere verdragen, waarin landen plechtig beloofd hebben bepaalde individuele, politieke en sociale rechten te garanderen. Als daar in de praktijk minder van terecht komt dan op papier is beloofd, zou de VN-organisatie daartegen moeten optreden met sancties. Die logica gaat niet op. Landen die in eigen huis de zaken wel of niet in orde hebben, willen zich wel met andere landen bemoeien, maar als het andere land geen bemoeienis met binnenlandse zaken wenst, houdt alles op, behalve als het land weinig vrienden heeft. Dan hebben andere staten vrijer spel om hun afkeuring uit te spreken over een medelidstaat. Tot het aantreden van Van Boven als directeur waren eigenlijk alleen Zuid-Afrika (apartheid) en Israël (bezette gebieden) de zwarte schapen uit de VN-familie. Daarna volgden in snel tempo landen als Chili, Guatemala, Cambodja, Iran (onder de sjah), Uganda, Suriname of Equatoriaal Guinea.

Dat er meer veroordelingen kwamen, was mede aan de veranderingen te danken die Van Boven doorvoerde. Vooral toen de niet-gouvernementele organisaties als Amnesty en het ICJ werden toegelaten tot de vergaderingen van de subcommissie,

groeide de afdeling uit tot een platform waar dictatoriale regeringen zich moesten verantwoorden.

Schurk

Er is een land alles aan gelegen om een veroordeling te voorkomen, bijvoorbeeld omdat er bepaalde economische sancties kunnen voortvloeien uit een veroordeling. Zo handelde ook Argentinië. De junta had een fanatiek verdediger bij de Verenigde Naties, ambassadeur Gabriel Martínez. Guest noemt hem in zijn boek diverse malen een schurk, die al intrigerend door de gebouwen van de VN spookte. Zijn voornaamste doelwit was Van Boven, die hij beschouwde als een 'mensenrechten-activist'. En zo beschouwde Van Boven zichzelf ook wel, vooral sinds zijn bezoek aan Chili. Guest beschrijft hoe Van Boven vanaf zijn bezoek aan Chili zijn neutrale houding liet varen en duidelijk partij kiest voor de slachtoffers. Uiteindelijk werd die benadering van Boven noodlottig. Toen de periode-Carter voorbij was en Reagan in het cowboyzadel zat, vond Martínez een nuttige bondgenoot in Jeane Kirkpatrick, de plaatsvervangend ambassadeur van de Verenigde Staten. Zij wees de nieuwe secretaris-generaal Javier Pérez de Cuellar op het 'onduldbare' gedrag van de directeur van de afdeling mensenrechten, die het waagde bepaalde landen lastig te vallen en die bovendien de Amerikaanse mensenrechtenpolitiek onder Reagan openlijk had afgekeurd. Pérez was nog geen maand aan de macht, of Van Boven kreeg zijn ontslagbrief thuis, dat wil zeggen hij kreeg te horen dat zijn contract niet werd verlengd. Pérez had enkele jaren eerder als rapporteur voorgedaan hoe je de situatie van de mensenrechten in een land moest beoordelen. Na een bezoek aan Paraguay en Uruguay had hij het standpunt van de twee regeringen bijna letterlijk overgenomen en had hij de schaarse geluiden van de oppositie systematisch weggelaten.

Persoonlijk drama

Guest beschrijft de strijd van Martínez tegen Van Boven als een persoonlijk drama, dat als smaakmaker in zijn relaas fungeert. De lezer denkt dat hij 'romantiseert' door net als in een cowboyfilm een gemene Indiaan tegen een nobele koeienhoeder laat strijden. Maar Guest wil geen kwaad woord over Van Boven horen, bleek vorige week, toen hij in Nederland was. „Een belichaming van de eerlijkheid, een man die je geen enkel mreeel verwijt kunt maken.“ Even uitbundig roemt hij de persoonlijke betrokkenheid van Van Boven bij de zaak waar hij voor staat: „Ik heb een keer van een secretaresse gehoord hoe hij zuster Petronilla uit Guatemala ontving, die ooggetuige was geweest van een slachtpartij door het leger. Volgens haar zat hij erbij te huilen.“ Dat Van Boven het veld heeft moeten ruimen valt in geen enkel opzicht aan hemzelf te wijten, zegt Guest. „Het illustreert de onmacht van de Verenigde Naties. De opvolgers van Van Boven hebben voor een andere benadering gekozen: zij kiezen geen partij meer voor de slachtoffers, maar voor de regeringen. Dat is fundamenteel onjuist en daarom ligt de organisatie nu ook op zijn gat. Dan doe je precies wat mensen als Reagan en Martínez altijd gewild hebben: je maakt er een politieke kwestie van, je gaat onderhandelen met een regering en vraagt wat ze aan de mensenrechten willen doen in plaats van te zeggen: hier wordt niet gefolterd!“

Jacques Herraets

Iain Guest: 'De Vuile Oorlog, de Argentijnse junta en de mensenrechten'. Serie: In historisch perspectief. Vertaling: F.J. Bruning. Uitgeverij J.H. Gottmer/H.J.W. Becht bv. Prijs f. 55,-. ISBN 90 230 0736 0 / NUGI 641

Iain Guest
(foto Franco Gori)

Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen

PROGRAMMA AKADEMIE-ONDERZOEKERS

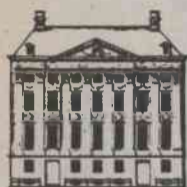
Het programma 'Akademie-onderzoekers' biedt jonge veelbelovende onderzoekers de mogelijkheid om voor een periode van drie of vijf jaar onderzoek te verrichten bij een onderzoeksgroep aan een Nederlandse universiteit. In 1992 kunnen ongeveer vijftienveertig Akademie-onderzoekers bij universiteiten worden aangesteld.

U kunt in aanmerking komen voor een onderzoeksplaats als u aan de volgende voorwaarden voldoet:

- u bent gepromoveerd;
- u bent niet ouder dan veertig jaar;
- u bent niet in vaste dienst aangesteld op een structurele formatieplaats bij de universiteit die de aanvraag indient.

Uw aanvraag dient vóór 1 september 1991 bij de Akademie te worden ingediend door tussenkomst van uw College van Bestuur. Aanvragen kunnen *niet* rechtstreeks bij de Akademie worden ingediend.

Voor nadere informatie en de toezending van een aanvraagformulier kunt u zich wenden tot het Bureau van de Akademie, telefoon 020-6222902, de heer drs. R. des Bouvrie.

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 251978

literatuur

Autorijschool Dorsers

doet het met garantie

Jawel, indien u de eerste keer niet slaagt voor het rijexamen, betaalt u de tweede keer niets.

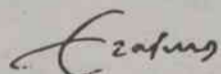
Door het houden van proefexamens wordt u optimaal voorbereid op uw examen.

U betaalt slechts f/ 36,50 per rijles in VW golf.

Tevens het adres voor uw privé theorieopleiding.

Bel voor informatie
046-377738

Uw doctorstitel aan de Faculteit Bedrijfskunde/ Rotterdam School of Management

ERASMUS UNIVERSITEIT
ROTTERDAM

De Faculteit Bedrijfskunde/Rotterdam School of Management van de Erasmus Universiteit Rotterdam is de toonaangevende bedrijfskunde-opleiding in Nederland. Naast de doctoraal-opleiding Bedrijfskunde verzorgt de Faculteit Bedrijfskunde/Rotterdam School of Management een Doctoraat-programma en twee post-doctorale internationale opleidingen, te weten: het 'international MBA Program' en het 'International MBI Program'.

PHD PROGRAM IN GENERAL MANAGEMENT

Het Doctoraat-programma (PhD in General Management) start jaarlijks in september, is duidelijk gestructureerd en interdisciplinair georiënteerd. Het cursorisch deel bevat onder meer informatica, onderzoeksmethoden en -technieken, organisatiekunde, financiering, marketing en strategie. Momenteel nemen 25 AIO's deel aan het Doctoraat-programma. Deelnemers aan dit vierjarige programma worden als assistent in opleiding aangesteld, salariering geschiedt op basis van ministeriële richtlijnen.

Tijdens deze periode vindt de opleiding tot **onderzoeksmatig gekwalificeerd bedrijfskundige** plaats. In het kader van de internationalisatie bestaat de mogelijkheid om delen van het programma aan een buitenlandse universiteit te volgen. De opleiding wordt afgesloten met het schrijven van een dissertatie op grond waarvan de doctorstitel kan worden verkregen.

TOEKOMSTMOGELIJKHEDEN

Met het Doctoraat-programma wordt tegemoet gekomen aan de snel toenemende behoefte aan onderzoeksmatig gekwalificeerde bedrijfskundigen in het bedrijfsleven, bij de overheid en bij de onderzoeks-, onderwijs- en adviesinstellingen op het terrein van management. Na het openstellen van de Europese grenzen heeft u met deze doctorstitel een uitstekende internationale concurrentiepositie ten opzichte van uw collega's.

TOELATINGSEISEN

Het met goede resultaten afgelegd hebben van een doctoraal examen of in het bezit zijn van een daarmee gelijkwaardig diploma. Afgestudeerde bedrijfskundigen, economen, psychologen, sociologen, technici, juristen etc. met een duidelijke onderzoeksbelangstelling komen derhalve in aanmerking.

Belangstellenden kunnen schriftelijke informatie over het project van hun keuze, alsmede een sollicitatieformulier aanvragen bij: mevr. J.H. Heinecke, tel. 010-4081929. Voor een mondelinge toelichting op de inhoud van de projecten kunt u terecht bij de desbetreffende contactpersonen. De sollicitatietermijn sluit op 19 juni aanstaande.

PROMOTIEPROJECTEN

Voor vijf promotieprojecten die per 1 september a.s. starten, zijn wij nog op zoek naar kandidaten. Van deze projecten volgt hieronder vanwege het internationale karakter van de opleiding een Engelstalige beschrijving.

1. "Knowledge based systems for marketing decision making"

Purpose: to explore the potential of knowledge based systems (KBS) as a means to support decision making in marketing and to develop a KBS for a particular marketing problem and to test and validate such a system. (Contactpersoon: prof.dr.ir. B. Wierenga, tel. 010-4081960)

2. "Mental Marketing Models and Marketing Expertise"

Purpose: to get insight into the nature of marketing expertise and the factors that determine the quality of marketing decision making and to develop, evaluate and test procedures for the measurement of mental marketing models and expertise. (Contactpersoon: prof.dr.ir. B. Wierenga, tel. 010-4081960)

3. "The competitive advantage of nations; an inquiry into the importance of the national environment for strategic management in the EC"

The aim of the research is the explanation of the role of the macro environment for strategic management in general and more specific with respect to the EC. Porter's framework has to be compared with other scientific contributions to this field. (Contactpersoon: prof.dr. F.A.J. van den Bosch, tel. 010-4082005)

4. "Innovation in the food processing industry"

The aim of the research is to construct a model of the innovation process in the food processing industry and compare that with similar models published in literature and developed for more R & D intensive industries. (Contactpersoon: prof.dr.drs. F.H.A. Janszen, tel. 010-4082008)

5. "Certification Marks, Collective Marks or Guarantee Marks"

This study will focus upon the question how particularly in the Common Market context the transnational free traffic of goods and services can be improved by creating a new marking system alongside the traditional one. (Contactpersoon: dr. P.J. Kaufmann, tel. 010-4081992)

ASA MAAKT WERK VAN DE RUIMTE IN JE STUDIEROOSTER

Studeer je Universitair, HBO of MBO, of doe je VWO/HAVO en wil je nu wat bijverdienen? Kom dan langs bij ASA, 's lands grootste uitzendbureau voor uitsluitend studenten en schoolverlaters.

Of je nu af en toe een paar uurtjes wilt werken of voor langere tijd een bijbaan zoekt. ASA heeft elke dag tijdelijk werk dat perfect bij je studie en rooster past.

ASA-MAATWERK-BANEN PER DIREKT:

MEDEWERKERS PROMOTIETEAM M/V
juni/juli/augustus
voor promotie van een zonnebrandolie

RECEPTIONISTE M/V
oproepbaar, voor een hotel

HORECAMEDEWERKERS M/V
wisselende diensten, zwart/wit kleding

PRODUKTIEMEDEWERKERS M/V
MTS-niveau, verschillende bedrijven

Ben je geïnteresseerd in een van deze banen, loop snel even binnen, bellen kan natuurlijk ook.

MAASTRICHT, KEIZER KARELPLEIN 28,
TEL. 043-211313.

ASA Studenten Uitzendbureau. Denkers Die Doen

U wilt een RIJBEWIJS

10 Theorielessen, computertoets, leerboek en examenaanvraag:
f 140,-

Praktijklessen in Volkswagen Golf kosten fl. 37,50

GARANTIE

Door ons stappenplan en het houden van proefexamens, wordt U optimaal voorbereid en vertrouwd gemaakt met uw rijexamen. Indien U voor het proefexamen slaagt, doch niet voor het eigenlijke examen, bieden wij U de mogelijkheid tot een gratis herexamen.

VERKEERSSCHOOL 'CHRISTOFFEL'
Gerckenshaag 33, 6228 EL, Maastricht. tel. 043-611315

GRIEKSE EETHUIS

hellas

DE BETERE GRIEKSE SPECIALITEITEN

Menu's vanaf:
f 9,50 tot f 24,50

Gefrituurde visjes

Gegrilde makreel en forel

Geopend 17-22 uur
Dinsdags gesloten

Alex. Battalaan 61
Maastricht. Tel. 043-215358

EURO video

ALLE FILMS

5,-

GRATIS

MOVIEBOX BIJ 3 FILMS

15 X GEHUURD, 1 X GRATIS

Scharnerweg 07 • Maastricht • tel. 043 - 633733

Bulletin

Bulletin wordt voor een deel verzorgd door de dienst Voorlichting.

Kopij voor Bulletin moet via contactpersonen worden ingeleverd:
Vakgr./comm. FdAW: P. Galestin, Fac. Bur., Bredestraat 24, tel. 887487, voor woe. 12.00 uur.
Vakgr./comm./studiever. FdEW: B. Staveaux, Fac. Bur., Tongersestraat 53, tel. 888271, voor do. 12.00 uur.
Vakgr./comm./studiever. FdG: R. le Doux, Fac. Bur., Dr. v. Kleefstraat 25, tel. 888643, voor woe. 12.00 uur.
Vakgr./comm./studiever. FdGW: A. Bastiaens, Bur. Onderwijs, Lenculenstraat 14, tel. 887388, voor woe. 12.00 uur.
Vakgr./comm./studiever. FdR: A. Kessen, Bur. Onderwijs, Zwingelpot 4, tel. 887004, voor woe. 13.30 uur.
Studenten(sport)ver./Studentenpastoraten: N. Plompen, Stud.zaken, Lenculenstraat 26, tel. 887354, voor woe. 16.00 uur.
Instituten behorend bij een faculteit: bij de facultaire contactpersoon.
 Berichten voor onderdeel 'Universiteit Algemeen' en 'RL Agenda' inleveren bij H. Vermeer, Voorlichting, Bouillonstraat 3, tel. 887172, voor vrij. 12.00 uur.
Externe berichten worden alleen opgenomen als er plaats is.
 Informatie: H. Vermeer, Voorlichting, tel. 887172.

UNIVERSITEIT ALGEMEEN

Diefstal
 Van de parkeerplaats van de locatie Peter Debyeplein 1 is op 23 april j.l. een auto van een medewerkster van het Skillslab gestolen. van de diefstal is aangifte gedaan bij de Gemeentepolitie.

Afscheidsrede prof.dr. F.H.M. Verhey
 Op 7 juni houdt prof. Verhey, hoogleraar Klinische Psychiatrie, zijn afscheidsrede. Titel van de rede is 'De ernst van het leven'. In verband met het bereiken van het vijftenzestigste levensjaar zal prof. Verhey per 1 augustus afscheid nemen van RL en AZM.

Promotie drs. J.G.A.M. Lemmink
 Op 13 juni verdedigt drs. Lemmink zijn proefschrift 'Kwaliteitsconcurrentie tussen ondernemingen'. Promotor is prof. dr. J.D.P. Kasper. Drs. Lemmink hield een steekproef waarbij 206 industriële ondernemingen een aantal gegevens hebben verstrekt over de kwaliteitsverbetering van een product. Een belangrijke conclusie is dat kwaliteitsverbeteringen van producten vooral een grote kans op succes bezitten als ze gebaseerd zijn op de interne kracht van de onderneming en gericht zijn op een verbetering van de betrouwbaarheid van het product en/of de dienstverlening rond het product.

RL-AGENDA

Promoties en inaugurele- of afscheidsredes vinden plaats in de Aula, Tongersestraat 53. Informatie: Rectoraat, 887210/887096

- 6 t/m 9-6** Anna Karenina gespeeld door Studententoneelvereniging Alles in Drama. Bonbonnière, Stadsschouwburg. Info: Lustrumorg. 043-257110. Kaarten: 043-293828
- 7-6** Afscheidsrede F.H.M. Verhey. 16 uur
- 7-6** Concert Universiteitsorkest. Conservatorium Maastricht, 20.15 uur. Info: 043-437902
- 8-6** Schaaksimultaan met Jan Timman. Redoute Stadsschouwburg, 13 uur. Info: Lustrumorg. 043-257110
- 10-6** Lezing 'Variaties in seksuele relaties' door J. Schippers. Statenzaal Bouillonstr. 3, 15.30 uur
- 10-6** WASO overleg. Kr. 0091 Tongersestr. 53, 19.30 uur. Info: EFM 888756
- 12-6** Bijeenkomst tbv studenten GW. Thema: vrouwenstudies. Kamer 0001 Tongersestr. 53, 14-17 uur. Info: 077-515470; 013-431898; 09-3211721229
- 12 t/m 14-6** International Congress on Cardiovascular Therapy for the 21st Century. Stadsschouwburg, Maastricht. Info: CAL, 258344
- 13-6** Promotie J.Lemmink. 14 uur
- 13-6** Promotie mw.M.Borghgraef. 16 uur
- 13-6** Forumdiscussie 'Prostitutie, weldaad of misdaad?'. Kamer 2000 Tongersestr. 53, 15.00 uur
- 14-6** Interfacultaire Vrouwenstudiedag. 10-16.30 uur, Zwingelpot 4. Info/aanm.: J. Serrarens, vakgr. Strafrecht/Criminol., tel. 887548
- 14-6** Conference Violation of medical neutrality. Info: mw.A. Deelman, 887108
- 14-6** Inauguratie P.Hudson. 16 uur
- 17 t/m 28-6** European Association for International Education 'Training Course on International Education in Europe'. Info: 887519
- 18-6** ALFA lezing 'Consolidatie en berichtgeving bij Philips'. Aula Tongersestr. 53, 16 uur
- 19-6** Lezing prof. Lamb 'Problems with de-institutionalisation: implications of the experience in the USA for Europe discussed', aansl. forum-discussie. Auditorium P. Debyeplein 1, 9.30-14 uur. Info: IPSE, 043-299770
- 19-6** Thema-avond 'Plannen tot wijziging van de co-assistenten; BOC-rapport'. Collegezaal Zwingelpot 4, 20 uur
- 20-6** Promotie C. van Krimpen. 14 uur
- 20-6** Promotie mw.O.v.Rijn. 16 uur
- 20-6** Psychiatrische diagnostiek en advies ten dienste van de huisarts. Psychiatrisch Colloquium mmv dr. W. Buis, psychiater en R.v. Arkel, A-opleider. Posjet, Vijverdal, Vijverdalseweg 1, 20 uur
- 21-6** Promotie J. Vente. 14 uur

Promotie mw.dr. M.M.C. Borghgraef

Op 13 juni verdedigt drs. Borghgraef haar proefschrift 'Psychological profiles and behavioral characteristics in chromosomal syndromes'. Promotoren zijn prof. dr. J.P.M. Geraerds en prof. dr. J.P. Frijns. In haar proefschrift bespreekt drs. Borghgraef onderzoek naar psychodiagnostische evaluaties en gedragsobservaties bij kinderen met specifieke chromosomale afwijkingen en klinisch genetische herkenbare syndromen. Het geheel van onderzoeksgegevens bevestigt het belang van een vroege detectie en diagnosestelling bij een ontwikkelings-vertraagd kind.

Dr. A.M. Sorge hoogleraar

Het CvB heeft dr. A.M. Sorge benoemd tot hoogleraar Internationaal Personeelsbeleid en Arbeidsverhoudingen bij de vakgroep Bedrijfs economie van de FdEW. Het gaat om een deeltijd aanstelling. Daarnaast blijft dr. Sorge als universitair hoofddocent werken bij dezelfde vakgroep. Dr. Sorge al is sinds 1988 universitair hoofddocent bij de vakgroep Bedrijfs economie. Hij is tevens onderzoeksmedewerker en waarnemend directeur bij het Institute for Research on Intercultural Cooperation.

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties onder vermelding van het vacaturenummer op brief en envelop binnen 10 dagen richten aan de dienst Personeel & Organisatie. Interne vacatures gelden uitsluitend voor medewerkers van de RL.

Interne vacature 119

Bij de dienst Studentenzaken is vacant de functie van **Hoofd Studentadministratie, tevens stafmedewerker informatievoorziening en administratieve organisatie m/v**
 Taken:
 Centrale Studentadministratie:
 - zorgdragen voor een correcte planning en uitvoering van de inschrijvingsprocedure en de daaruit voortvloeiende informatieverstreking aan interne en externe afnemers;
 - bijstellen en beschrijven van de administratieve organisatie en werkprocedures;
 - zorgdragen voor het functioneel beheer, aanpassing en onderhoud van HOSTIS en de aansluiting hiervan op andere systemen, e.e.a. in samenwerking met de dienst ICA;
 - opstellen en actualiseren van het beheersreglement HOSTIS.
 Dienst:
 - zorgdragen voor de huidige en toekomstige ontwikkelingen op het gebied van automatisering van de dienst Studentenzaken. Met name de

te verwachten professionalisering van voorlichting en internationalisering zijn hierbij belangrijke aspecten.
 Beleidsadvisering:
 - advisering op het gebied van studentenbeleid in ruime zin, gebaseerd op getalsmatige gegevens uit HOSTIS en andere systemen.
 Functie-eisen:
 - HEAO, HTS of hiermee vergelijkbaar niveau;
 - aantoonbare kwaliteiten op het gebied van beleidsvoorbereiding en -uitvoering inzake informatieverwerking en -verstreking en beheerswerkzaamheden;
 - praktijkervaring met geautomatiseerde informatiesystemen;
 - goede mondelinge en schriftelijke uitdrukingsvaardigheid;
 - leidinggevende kwaliteiten.
 Salaris: maximaal f 5.507,— bruto per maand (schaal 9).

Inlichtingen: mw. mr. H. de Bruin, hoofd Studentadministratie en Service, tel. 887354 of dhr. drs. J. van der Schaft, hoofd Studentenzaken, tel. 887258.

STUDENTASSISTENTSCHAPPEN GENEESKUNDE 1991/1992.

Het bestuur van de Faculteit der Geneeskunde heeft voor het studiejaar 1991/1992 een aantal student-assistenten schappen ingesteld. Onderstaand treft u deze in verkorte vorm aan. Voor een uitvoerige beschrijving kunt u de klapper bij de onderwijsbalie op Randwijk of bij Faculteitsbureau, dr. Van Kleefstraat 25, kamer 2002 raadplegen. Schriftelijke sollicitaties **onder vermelding van het vacaturenummer op brief en envelop** binnen 10 werkdagen richten aan de dienst Personeel & Organisatie, Postbus 616, 6200 MD Maastricht.
 Op verzoek van de sollicitant kan een student-adviseur van het Bestuur bij het sollicitatiegesprek aanwezig zijn. Alleen studenten uit de cursussen 2, 3 en 4 kunnen in aanmerking komen voor een student-assistenten schap.

Interne vacature 120

Aanvrager/vakgroep: Dr. N.E.P. Deutz/Algemene Heelkunde
 Project: Klinische aspecten van voeding
 Werktijdsfactor: 0,2. Studietoestand: 3e/4e
 Actieve participatie aan experimenten met varkens, waarmee het metabolisme van ammoniak en/of glutamine wordt bestudeerd in gezonde en zieke toestand

Interne vacature 121

Aanvrager/vakgroep: Prof. Dr. A. Janknegt/ Urologie
 Project: Veroudering
 Werktijdsfactor: 0,2. Studietoestand: 3e/4e.
 Retrospectief(status) onderzoek bij patiënten die operatief behandeld zijn voor benigne prostaathyperplasie

Interne vacature 122

Aanvrager/vakgroep: C. Thijs/ Epidemiologie
 Project: Dyspepsie en galstenen.
 Werktijdsfactor: 0,2. Studietoestand: 3e/4e.
 De diagnostische betekenis van dyspeptische klachten voor galsteen- ziekte

Interne vacature 123

Aanvrager/vakgroep: Drs. H.A.P. Wolfhagen/ O & O
 Project: Project programma FdG t.b.v. het onderwijs in de kliniek jaar 5 en 6.
 Werktijdsfactor: 0,2. Studietoestand: 2e of hoger
 Assisteren bij de opzet, uitvoering en verwerking van de inhoud van het praktisch medisch onderwijs in de kliniek.

Interne vacature 124

Aanvrager/vakgroep: Drs. H.A.P. Wolfhagen/ O & O
 Project: Project programma FdG t.b.v. het onderwijs in jaar 1 t/m 4.
 Werktijdsfactor: 0,2. Studietoestand: 3e of 4e, ervaring met SPSS-X)
 Assisteren bij de opzet, uitvoering en verwerking van dat bij onderzoek dat gericht is op het functioneren van tutoren bij de FdG.

Interne vacature 125

Aanvrager/vakgroep: Dr. H. Hamers/ Sociale Psychiatrie
 Project: Psychopathologie.
 Werktijdsfactor: 0,2. Studietoestand: 3e/4e.
 Het kennismaken met de gehele GGZ en de structuur/ functioneren van dit zorgstelsel. Ervaring opdoen met zgn. beleidsonderzoek. Vermo- gen mondeling afgenomen interviews schriftelijk vast te leggen.

Interne vacature 126 is vervallen

Interne vacature 127

Aanvrager/vakgroep: Prof. dr. P.G. Knipschild/ Epidemiologie
 Project: Voeding en kanker
 Werktijdsfactor: 0,2.
 Studietoestand: (4e, ervaring met P.C.)
 Verwerking van medische gegevens van deelnemers aan het prospec- tieve cohort-onderzoek naar Voeding en kanker.

Interne vacature 128

Aanvrager/vakgroep: J. Smits/ Farmacologie
 Project: Vaatverwijders in hypertensie en hartfalen
 Werktijdsfactor: 0,2.
 Studietoestand: 3e/4e
 Meting van ontwikkeling van kapillaire dichtheid in het myocard van de rat na een infarct.

Interne vacature 129

Aanvrager/beheerseenheid: Prof. dr. J. Jolles/ Neuropsychologie & Psychobiologie
 Project: Predictoren voor cognitieve veroudering
 Werktijdsfactor: 0,2. Studietoestand: 4e.
 Uitvoeren van anamnestic onderzoek bij gezonde proefpersonen van 40-80 jr.

Interne vacature 130

Aanvrager/vakgroep: Prof. dr. R.W. Stockbrugger/ Inwendige Geneeskunde
 Project: Beleid en Beheer van de gezondheidszorgvoorzieningen.
 Werktijdsfactor: 0,2.
 Indikatiestelling endoscopie. Onderzoek in correlatie tussen indikatie endoscopie - endoscopische diagnose.

1992

- 10-1** Dies natalis RL
- 14-2** Afscheidsrede F. ten Hoor
- 2-3, 3-3** Carnaval RL gesloten
- 14-3** Voorlichtingsdag voor toekomstige studenten: Rechten en Economie. RL locaties. Info: 887172
- 21-3** Voorlichtingsdag voor toekomstige studenten: Geneeskunde, Gezondheidswetenschappen, Verplegingswetenschap, Milieugezondheidskunde, Cultuur- en wetenschapsstudies. RL locaties. Info: 887172
- 17-4** Goede vrijdag RL gesloten
- 20-4** Pasen RL gesloten
- 30-4** Koninginnedag RL gesloten
- 1-5** Collectief verplichte ADV-dag RL gesloten
- 5-5** Bevrijdingsdag RL gesloten
- 4-5** Collectief verplichte ADV-dag RL gesloten
- 28-5** Hemelvaartsdag RL gesloten
- 29-5** Collectief verplichte ADV-dag RL gesloten
- 8-6** Pinksteren RL gesloten
- 7-9** Opening academisch jaar
- 25-12, 26-12** Kerstmis RL gesloten

Heel Ondernemend Nederland in één Summer Course

Het Ministerie van Economische Zaken houdt zich intensief bezig met economische groei. Gunstige voorwaarden scheppen en belemmeringen wegnemen voor de economische ontwikkeling maken dan ook een groot deel van ons werk uit.

Daar waar bedrijfsleven en overheid elkaar raken, zitten de medewerkers van ons ministerie. En dat geeft het werk een unieke mix van dynamiek en maatschappelijke verantwoordelijkheid. Met dit werkklimaat willen wij een aantal studenten, dat hun titel in zicht heeft, kennis laten maken.

Ondernemend Nederland

Op de beleids- en stafafdelingen van EZ in Den Haag werken zo'n 1400 vrouwen en mannen, waarvan een groot deel met een academische opleiding. De vraagstukken waarop wij ons concentreren, zijn zeer uiteenlopend. Denk bijvoorbeeld aan algemene

economische politiek, industrie, midden- en kleinbedrijf, mededinging, energievoorziening, handelspolitiek, innovatie en internationale betrekkingen. Praktijk is, dat de meesten zich in de loop van hun carrière met vele verschillende onderwerpen bezig houden, zodat vastroesten er niet bij is. Dit te meer omdat de dynamiek van 'Ondernemend Nederland' ons die rust niet geeft.

Summer Course

Hoe het is om hier te werken kun je zelf ontdekken tijdens de Summer Course die wij - dit jaar voor de vijfde keer - organiseren voor (bijna-) academici. In drie lange dagen krijg je een goed inzicht in de organisatie en het werkerterrein van het Ministerie van Economische Zaken. Je maakt bovendien kennis met onze belangrijkste relatiegroep: het bedrijfsleven.

Belangstelling

Als je belangstelling hebt, schrijf ons dan vóór 15 juni 1991 een brief (vergezeld van je c.v.), waarin je duidelijk maakt dat je iets in je mars hebt en dat je mee kunt denken over de economische toekomst van ons land.

Je kunt je brief richten aan: Ministerie van Economische Zaken, t.a.v. de heer Mr. G.J. Stokreef, Postbus 20101, 2500 EC Den Haag. Vermeld op de envelop: Summer Course.

Als je eerst nog wat meer wilt weten, kun je bellen: (070) 379 63 37.

Ministerie van Economische Zaken

Intern
Aanvr
Proje
Werk
Analy
correl
moth

Intern
Aanvr
Proje
de h
Litera

Intern
Aanvr
Proje
Studie
Dierer

Intern
Aanvr
Proje
transp

Intern
Aanvr
Proje
men v
Werke

Intern
Aanvr
Bejaar

Intern
Aanvr
Proje
Studie
plotsel

Intern
Aanvr
Proje
met ka

Intern

Ten be
afhank
Facult
analise
voor e
Taken
Tot de
waarop
operat
Isolatie
werk k
Betrokl
een dis
Eisen: I
Inlichti

Intern
De Fini
strategie
heeft a
misch G
Daarbij
beheer
Binnen
bedrijf
die met
tie. Hij
persoon
Daarna
financie
bij de c
interne
financie
Onze n
niveau
Enthou
binnen
de FED1
nodiger
Salaris:
per ma
Inlichtin

CAO's
De UB h
manier
speciaal
CAO er
geautor
zich we
rechten
Te verdi

Printse
In de Bit
lijk tijde
van hiet
dan kur

Anna en Emma

Alles is drama. Collega M. kruist de laatste tijd vaak mijn pad. In het gewone leven is zij markant academicus, maar dezer dagen speelt zij een gravin in het studenten- en medewerkerspektakelstuk 'Anna Karenina', dat komende week in de Stadsschouwburg wordt opgevoerd. Daarom spreekt M. voortdurend van 'Anna'. 'Ik heb geen tijd voor je,' roept ze van verre, met afwerende gebaren, 'ik moet naar Anna toe.' Of ik hoor haar tegen iemand anders zeggen: 'O nee, dan kan ik niet; dinsdagavond is voor Anna'.

Arme Anna Karenina. Zij is, met Emma Bovary, de meest opgeëiste vrouw uit de Westerse literatuur. De mensen wijden zich met enthousiasme en hartstocht aan beide vrouwen, maar beseffen niet dat Anna en Emma rust willen. Zowel Emma als Anna heeft suicide gepleegd - de eerste door arsenicum uit de apotheek te ontvreemden, de tweede door zich onder een treinwagon te begeven - en zoiets doe je niet zonder reden. De mannen, de maatschappij, het leven, natuurlijk, die dreven hen in de armen van de dood, maar het was ook de wens **eraf te zijn**. Niet langer in de belangstelling te staan, niet langer begluurd, bekeken, beroddeld, beoordeeld, veroordeeld, kortom: weerloos object te zijn, maar: de eeuwigdurende vrijheid om vanaf hun wolk ongestoord en met hemelse subjectiviteit ons te zien sappelen met onze emotietjes, denkbeeldjes en onzinnige vergelijkinkjes.

Welk boek is beter: Tolstoj's Anna Karenina of Flaubert's Madame Bovary? Een eenvoudige, maar nogal onnauwkeurige maatstaf is de hoeveelheid geplengde tranen. Flaubert heeft mij meerdere keren aan het huilen gekregen: als Emma sterft en vooral daarna, als de man met het onnodig afgezette been de kerk binnenkomt en als de arme Charles Bovary in de tuin zit te mijmeren. Bij het lezen van Anna Karenina heb ik echter niets achter mijn ogen voelen prikken. Anna's einde bezorgt je een dof en droog gevoel - het gevoel dat je inderdaad hebt als er iemand is doodgegaan die je goed kende. Het kan niet anders dan dat Tolstoj ons met opzet niet laat huilen. Als de makers van televisieseries als St.-Elsewhere ons aan het huilen kunnen brengen, dan zeker ook Tolstoj. Zijn meesterschap was zo groot; hij kon alles. Maar dat was niet zijn bedoeling. Tolstoj had niet zo veel met Anna op. Hij heeft nooit gezegd: 'Madame Karenina, c'est moi' - zoals Flaubert gezegd heeft (of zou hebben) dat hij madame Bovary was. Tolstoj 'is' de andere hoofdpersoon uit het boek: Konstantin Levin. Levin is in alle opzichten de tegenpool van Anna. Anna begint goed en eindigt slecht; Levin begint slecht en eindigt goed. Hij is niet een beter mens, maar hij maakt niet de kapitale fout ontrouw te worden. Laat niemand Anna en Emma als proto-feministische helden zien: beiden gingen tenonder aan hun romantische extra-matrimoniale ambities. Wie overstapt op het witte paard van een andere ridder of amazone is verdoemd. Maar wie, zoals Levin, aanvaardt dat niet alles in het huwelijks rozegeur en maneschijn is, maar met God's hulp er het beste van probeert te maken, vaart wel. Deze simpele boodschap zó opschrijven dat iedereen - in Rusland en daarbuiten, in de jaren zeventig van de negentiende eeuw en daarna - met een instemmende zucht het boek sluit, dat was Tolstoj's ambitie. Daarin is hij geslaagd. Hij behoort tot de top-tien van de schrijvers - niet omdat hij talent had en tot de top-tien wilde boren, maar omdat hij talent had en zijn boodschap zo indringend mogelijk wilde verwoorden. Ik ken niemand die zo nauwkeurig zielslevens kon beschrijven. Domkoppen noemen hem daarom 'realist'. Zij beseffen niet hoeveel beeldingskracht vereist is om emoties zó nauwkeurig te beschrijven. Anna Karenina is de grote lofzang op het gezin als boeksteen van de samenleving en het geloof in God als enige zaligmaker. Anna Karenina is een uiterst provocerende - en daarom al boeiende - roman.

Ad van Iterson

(Foto Marlies In de Braekt)

600 trappen in Luik

De trappen zijn dodelijk, onomkeerbaar, de huizen gesloten en de deuren voor ontsnapping dichtgespijkerd. Hier gaan wij met de verticale pijlen in de hand. Wij komen.

Morgen ben je er al niet en toch wel en blijf ik met de verwonding, wij met de verloren extase. Geen schild bood bescherming toen die trap van gulzigheid

In de stad naar het verloren centrum zoog. Niemand is op straat te zien overdag en wie waagt zich hier 's nachts? Je keilt vanzelf voorover. Wij zijn

Omlaag gedonderd in het driftend duister van omarming; wie was nu het eerst - We lachten, genoten, zweetten en kwamen liggend beneden. Klaar voor de zwart

Marmeren trappen; bewust hadden we de eerste stap gezet. We zagen de hemel dalen. We lachten, wisten en wisten nog niet wat het is om met pijlen te spelen

Voor het gerechtshof in de benedenstad.

Gedicht van Maart Vestjens, als studentenpastor verbonden aan Tafelstraat 13.

Mijn borst kunnen openbreken
de waanzin laten ontglippen
verbreken dit knellend koord
van leegte zonder verschiet
Schreeuwende lippen
Kreet die alle stiltes vult
en het niets
Maar je ogen kijken weten
helpen me breekbaar bestaan

(anoniem ingezonden gedicht)

Drie vrolijke kwattarijmen

Wat doet een columnist
die inspiratie mist?
Hij denkt aan Sinterklaas
en imiteert die baas.

De idealen van Tachtig indachtig
besloot Frans van Wijmen
over politiek en ander slechts allemachtig
navenante verzen te rijmen.

Ik ben een kwattarijm.
Maatloze dictatie is mijn lijn.
Bastataard van wat in koetaterwaals
pittatoresk een kwatrijn heet te zijn.

August Magirus

Vogelmelk*

deze mei kent weinig dagen
zon, hoe vaak gaan wij de berm
langs en zien omhoog
de noteboom bevroren aan

een jonge eekhoorn weet nog niet
van het hongeren dat hem wacht
bij springt daar nu verbaasd
zoals de kinderen van hiernaast

met diepe vragen in hun ogen
die wij niet stellen
want kijk de zon breekt door

verblindend witte Vogelmelk
gaat open, teer en klein, wij
kunnen slechts behoedzaam zijn

*Ornithogalum Umbellatum L.

Emma Crebolder

Oproep aan schrijvende lezers

Op deze maandelijkse pagina louter letteren zoeken wij medewerking van onze lezers. Studenten of medewerkers die tussen de wetenschappelijke bedrijven door schrijven of dichten worden opgeroepen bijdragen in te zenden. Proza en Poëzie zijn welkom. Publicatie kan anoniem gebeuren. Post naar redactie Observant t.a.v. Riki Janssen. Voor meer informatie 887280

Chollandia

Als je alleen reist maak je nog eens wat mee.
 Zo scheepte ik een tijdje geleden in op de nachtboot van Iraklion naar Piraeus. Wie een stoel en bed heeft, heeft de toekomst, dus met man en muis berocht ik mij allereerst een PVC-matras op de vrouwen slaapzaal diep in de buik van het schip. Al rap had ik daarna een plaats met uitzicht over de woelige baren en de vallende avond over de Kretenzische hoofdstad.
 "Toet!" het schip zette zich in beweging. Ik besloot te blijven zitten tot het land uit zicht was, en daarna een hapje te nuttigen. "Chello!" zei echter opeens een stem naast mij. Een Griekse bootzuwabberknecht maakte het zich gemakkelijk. "Chello!" sprak ik terug - Grieks 'hallo' is makkelijk.
 Het was mij daarbij al wel duidelijk wat de generale sequentie was van het gesprek dat moest volgen: "Chauw ar joe? Wër joe from? Ab, Chollandia! Bjoetifoe! Ai sjo joe mai boot/villatsj/ stemp collectsjun/restoran/disko*, yes?" (*: kies plaats waar hoogste kans op 'rapid sex' wordt ingeschat)
 Veel fiducia had ik dus niet in deze zuwabberaar, vooral niet toen hij met steeds verder uitpuilende ogen mijn voorgevel in zich begon op te nemen. Ik ging dus maar dat hapje nuttigen.
 Eenmaal aan tafel geschikt (niet tussen de morsige chauffeurs in hun vette hempjes) wierp ik mij op de mousaka. "Chello!" sprak spoedig daarop de eerste Griek. "Chello," en ik schrokte onverstoorbaar voort. "Chello!" vond ook een tweede, die ik maar negeerde omdat de salade door plotse zeegang in mijn shirt verduwen. "Chello, chauw ar joe, wër joe from, Chollandia?" stelde een derde die klaarblijkelijk op deze manier de vermoeiende eerste tien minuten van het 'vissen' dacht te kunnen omzeilen.
 "Yeab," antwoordde ik.
 Plomperloren ging hij tegenover mij zitten. "Mai neem Dmitri, Joe?" Ik vertelde het hem. Hij brak daarop los in een lofzang op Amsterdam, en vroeg of ik toevallig daarvandaan kwam. Ik antwoordde niet bijster geïnteresseerd. "Joe laik Amsterdam?" Nee, zei ik, vooral niet met al die Griekse toeristen over de vloer. "Joe not laik Amsterdam?" Nou, zei ik, ik vind het wel een van de leukere wereldsteden met al die tolerantie en zo. "O jes, heroin!" met trots toonde hij de verse injectiewondjes en riep zijn vrienden uit het groepje dat stoned voor een raam had zitten lallen. "Heroin!" bevestigden ze enthousiast. "Stupid suckers," voegde ik ze toe en orakelde over de gevaren van AIDS. "Jes, jes!" Dmitri en ene Michaele wezen blij op hun vriend Gianni, "hie AIDS, jesjes!"
 Het dreigde toch nog gezellig te worden, vooral toen de drie doorkregen dat ik een aardig woordje Grieks meebabbelde. We kregen het over drugs, politiek, voetbal ("Goeliet!"), spuiten, enge ziekten, en sex. Dmitri boog zich op zeker moment naar me over: "Zis boot swim, jes? Joe en mie swim togetter, jes?" Om eerlijk te zijn zag ik in mijn naïviteit niet wat 'samen zwemmen' kon betekenen.
 Toen ik Dmitri echter later op de avond met geweld en rake trappen in de weke delen van mijn PVC-matrasje moest verwijderen uel.
 Als je alleen reist maak je nog eens iets mee.

Eva

Taal-arrogantie in restaurant:
 'is deze tafel brij?'
 - Dhilla Singh -

Het koffertje dat Arthur meezeulde over de wereld, nu te zien in het Musée Rimbaud

Pauvre Arthur!

Om vanuit Maastricht naar Venlo te rijden heb je iets meer dan een uur nodig. Die tijd had ik beter kunnen besteden, denk ik altijd, als ik tussen de Obst- und Gemüsegeschäfte aankom. Voor hetzelfde geld, dat tijd is, had ik in Brussel, Antwerpen of Keulen kunnen zitten. En wie bij Luik de richting Namen neemt en daar de weg naar Luxemburg en Dinant, passeert precies een uur en een kwartier na het vertrek uit Maastricht de Franse grens bij Givet. In de tijd dat er nog geen autoweg naar Parijs liep, wie heeft er toen niet urenlang in wanhoop met de duim omhoog gestaan, in Moeskroen of Givet? In nachtmerries zie ik de duizenden vrachtwagens voorbij denderen. Givet, j'y vais, j'y reste. Frankrijk bleef een vreemde mogendheid totdat de douanier, die eerst hasj en vieze boekjes in je tas had gezocht, wroeging kreeg en een chauffeur op gebiedende toon verzocht 'ce pauvre Hollandais' mee te nemen naar Parijs.
 Dankzij Schengen is de slagboom in Givet nu in verticale stand vastgeroest en ligt Frankrijk voor ons open. Het spijt me voor Givet, maar de herinnering aan vroeger dwingt me bij het bordje centrum de andere kant op te gaan, richting Charleville-Mézières, op weg naar een andere jeugdherinnering, het zestig kilometer verder gelegen Charleville-Mézières.

BERICHT UIT MAASTRICHT

Hertog Charles de Gonzague heeft Charleville in het begin van de zeventiende eeuw mogen bouwen in een lus van de Maas en om zich te belonen voor de gemaakte kosten en de genomen moeite heeft hij de plaats naar zichzelf vernoemd. Charles nam Clément Métezeau als architect in de arm en het is te zien dat Clément een broer was van Louis, die in Parijs de Place des Vosges heeft ontworpen. De Place des Vosges en de Place Ducale in Charleville zijn ook broertjes geworden.
 Charles de Gonzague is lang niet de beroemdste zoon van Charleville, dat na de vereniging met Mézières zestigduizend inwoner telt en de prefectuur is van het departement Ardennes. Ieder kind in Frankrijk associeert Charleville meteen met Arthur Rimbaud en de enkeling die dat nog niet doet, wordt dit jaar bewerkt om het nooit meer te vergeten. Het jaar 1991 is uitgeroepen tot Rimbaudjaar omdat het honderd jaar geleden is dat de dichter, 37 jaar oud, de geest gaf. Hij weigerde dat in zijn geboorteplaats Charleville te doen, omdat hij de stad verafschuwde als een „onder alle provinciestedjes bij uitstek idiote stad”.
 Rimbaud is nog altijd het grote symbool van de opstandige jeugd, die iedere vorm van burgerlijke aanpassing afwijst. Als iemand hem met James Dean durft te vergelijken, dient U die persoon te behandelen zoals Rimbaud dat gedaan zou hebben: U spuugt gif op hem. Een vergelijking met Vincent van Gogh gaat beter op. De 'peintre maudit' werd een jaar eerder geboren en stierf een jaar eerder na een even kort en heftig leven als de 'poète maudit'. Van Gogh miste bij zijn dood een oor, Rimbaud een been. De rusteloze Van Gogh zwierf van Nederland naar België en Frankrijk, de rusteloze Rimbaud van Frankrijk naar België en Nederland (en vele andere landen). Het grootste verschil zit wellicht in de wijze van herdenking van hun honderdste sterfdag. Bij Van Gogh ontvaardde dat in een weerzinwekkende commerciële kermis, bij Rimbaud vooral in een reeks publicaties over zijn leven en werk. Maar schilderijen zijn geen gedichten en Charleville is geen Amsterdam. In het Musée Rimbaud is een bescheiden expositie ingericht, de plaatselijke pâtissiers maken chocolaatjes en koekjes met de kop van Arthur (netjes gekamd), in de klerenwinkels liggen T-shirts en op de markt Teechirts met het portret van de dichter. De grote plaatselijke boekhandel (raad eens hoe die heet) ligt voor meer dan de helft vol met werk over Rimbaud.
 Werk van Rimbaud is er minder. Zij complete oeuvre beslaat één deeltje uit de Pléiade-reeks, de mooie dundruk-boeken van Gal-

limard. Om het boek vol te krijgen was zelfs alle correspondentie van Rimbaud nodig. Het boek is op het werk van Marguerite Yourcenar na het best verkochte uit de reeks, ver voor de boeken van schrijvers als Sartre, Camus of Victor Hugo.
 Rimbaud heeft maar vier jaar van zijn leven aan de dichtkunst besteed. Hij begon op zijn zestiende en hield er mee op toen hij twintig was. 'Le Bateau ivre', 'Illuminations' of 'Une Saison en enfer' zijn zo intens van inhoud, dat de dichter daarna 'op' is: hij heeft alles gezegd. Rimbaud is op de middelbare school tot zijn vijftiende een geniale modelleerling, daarna houdt hij het niet meer uit. Hij loopt weg van huis, wordt in Parijs opgepakt en teruggestuurd. Hij blijft weglopen en terugkomen, totdat hij in 1871 de dichter Paul Verlaine ontmoet, die tien jaar ouder is. Tussen de twee ontstaat een hartstochtelijke verhouding. Verlaine laat zijn vrouw in de steek, maar zij en haar familie blijven zo aan hem trekken, dat nu eens voor haar, dan weer voor Rimbaud kiest. De tweestrijd wordt door Verlaine beslecht met een pistoolschot, dat Rimbaud aan de pols raakt. Verlaine wordt voor het Zuidstation in Brussel gearresteerd en veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf. Rimbaud schrijft na het drama zijn laatste werk, Une saison en enfer, en begint een zwervend bestaan. In 1876 tekent hij voor het Nederlandse leger om op een goedkope manier naar Java te kunnen. Na 23 dagen desertteert Rimbaud en gaat terug naar Europa. Steeds weer trekt hij naar zijn moeder, die verlaten door haar man in Roche is gaan wonen, vijftig kilometer onder Charleville. In 1880, als hij 26 jaar is, trekt hij naar de stad Harar in Abessinië om bedrijfsleider te worden bij een handelsmaatschappij. Rimbaud, een oude man van dertig, vindt er een beetje rust met hulp van hasjiesj, opium en alcohol. Tussen de bedrijven door leidt hij expedities om nieuwe handelsroutes te ontdekken en probeert hij tevergeefs een gouden slag te slaan door wapens te leveren aan koning Menelik van Abessinië. In 1890 keert Rimbaud terug naar Frankrijk om zich te laten behandelen voor een pijnlijke aandoening aan zijn been. Het blijkt botkanker te zijn. Het been wordt afgezet, maar de kanker heeft zich al verspreid over de rest van zijn lichaam. Hij brengt de laatste maanden bij zijn moeder in Roche door, wil dan terug naar Aden. Hij komt niet verder dan Matseille, waar hij op 10 november sterft.
 Tal van sporen in Charleville herinneren aan het leven van de recalcitrante dichter. Zijn geboortehuis in de Rue Thiers, zijn lyceum waar hij een briljante leerling was, het museum met enkele van zijn schaarse bezittingen, zijn graf op het kerkhof. In een parkje voor het station, trefpunt van de stedelijke 'alcoholisten', staat een borstbeeld van Rimbaud met keurig gekamde hardos. De hoeders van de stad hebben van hem een brave burger willen maken en de schandalen willen wegpoetsen. Zulke hypocriete pogingen zijn niet bestand tegen de kracht van zijn poëzie. Zij bevestigen alleen de lage dunk van Rimbaud over zijn stad.
 Een ander staaltje van geschiedverkrachting is het huis in Roche, waar Rimbaud bij zijn moeder verbleef om er schrijven of te studeren (Rimbaud leerde een stuk acht talen en sloot zich daarvoor liefst op in een kast of een dekenkist). Roche is een onooglijk gehucht van vijf vervallen huizen en een verse mestvaalt. Op het eerste vervallen huis in het rijtje (Place Rimbaud, een nummer is niet nodig) staat een bordje: „Hier hoopte, wanhoopte en kwijnende de dichter Arthur Rimbaud”. Achteraf blijkt dat Rimbaud nooit een voet in dit huis heeft gezet. Het staat alleen op de plaats waar vroeger de boerderij van zijn moeder stond. Om het prozaïsche van de situatie te benadrukken heeft een boer op de mestvaalt aan de overkant van de Place Rimbaud, die dus geen plaats is, ook een bordje gezet: 'het betreden van deze plek geschiedt op eigen risico'.

Jacques Herraets

Verg
 ramp
 de st
 ten a
 voort
 werd
 die o
 cent
 met
 gebe
 conse
 had.
 proce
 ding
 daar
 enige
 econo
 was
 genv
 lukt:
 de er
 stude
 nog
 der d
 lag d
 zond
 bove
 Allee
 neel
 meer
 voor
 Wie
 van
 huis
 Co G
 niet
 gem
 werd
 naar
 van c
 ston
 siteit
 persc
 popu
 mees
 veert
 hiele
 dr. F

 In

 D
 hebt
 van 1
 ten c
 ring
 voor
 hoge
 Ond
 onre
 260 r
 bij St